

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Број 64

Год. LXIV

Четврток, 22 мај 2008

Цена на овој број е 210 денари

www.slvesnik.com.mk

contact@slvesnik.com.mk



СОДРЖИНА

	Стр.		Стр.
1098. Указ бр. 33 од Претседателот на Република Македонија.....	2	1108. Одлука за давање на трајно користење движни ствари.....	4
1099. Указ бр. 34 од Претседателот на Република Македонија.....	2	1109. Одлука за престанок и давање на трајно користење на движни ствари....	5
1100. Указ бр. 35 од Претседателот на Република Македонија.....	3	1110. Одлука за влегување и престојување на странски вооружени сили на територијата на Република Македонија заради учество во вежбовната активност „Отворени неба“.....	5
1101. Указ бр. 36 од Претседателот на Република Македонија.....	3	1111. Одлука за укинување на визите за државјаните на Австралија.....	6
1102. Указ бр. 37 од Претседателот на Република Македонија.....	3	1112. Одлука за изменување и дополнување на Одлуката за висината и начинот на наплатување на надоместокот за услугите што ги врши Бирото за метрологија и овластеното правно лице.....	6
1103. Указ бр. 38 од Претседателот на Република Македонија.....	3	1113. Лиценца за постојано приредување на посебни игри на среќа во автомат клуб.....	6
1104. Уредба за изменување на Уредбата за поблиските критериуми и начинот на спроведување на ослободувањето од плаќање на увозни давачки, како и вредноста, количината и видот или намената на стоката која може да се ослободи од плаќање на увозни давачки.....	3	1114. Изменување на лиценца под број 19-3838/1 од 25.10.2005 година издадена на Друштвото за туризам, угостителство и услуги “Мастербет“ ДООЕЛ Скопје за постојано приредување на посебни игри на среќа во автомат клуб.....	7
1105. Одлука за покривање на загубата исказана со Годишната сметка за 2007 година на Друштвото за изградба, управување и издавање на повеќенаменска сала Борис Трајковски ДООЕЛ Скопје.....	4	1115. Решение за одбивање на барањето за давање одобрение за издавање на долгорочни хартии од вредност по пат на приватна понуда.....	7
1106. Одлука за потврдување на Годишната пресметка на Агенцијата за поттикнување на развојот на земјоделството за 2007 година.....	4	1116. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија У. бр. 22/2007 од 14 мај 2008 година.....	7
1107. Одлука за давање согласност на Годишната сметка и Извештајот за работењето на ЈП ХС „Злетовица“ Пробиштип за 2007 година.....	4		

	Стр.		Стр.
1117. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија У. бр. 212/2007 од 14 мај 2008 година.....	8	1130. Правилник за изменување и дополнување на Правилникот за содржината и начинот на остварувањето на правата и обврските од задолжителното здравствено осигурување.....	17
1118. Решение на Уставниот суд на Република Македонија У. бр. 28/2008 од 23 април 2008 година.....	9	1131. Правилник за критериумите за склучување договори и за начинот на плаќање на здравствените услуги за биомедицинско потпомогнато оплодување во здравствените установи кои вршат специјалистичко - консултативна здравствена заштита.....	18
1119. Решение за конверзија на податоците од катастар на земјиште во катастар на недвижности.....	14	1132. Правилник за техничките и организационите мерки за обезбедување тајност и заштита на личните податоци и другите податоци со кои располага и ги обработува Фондот за здравствено осигурување на Македонија.....	19
1120. Решение за конверзија на податоците од катастар на земјиште во катастар на недвижности.....	14	1133. Одлука од Комисијата за заштита на конкуренцијата.....	21
1121. Решение за конверзија на податоците од катастар на земјиште во катастар на недвижности.....	14	1134. Одлука од Комисијата за заштита на конкуренцијата.....	21
1122. Решение за ставање во примена на установен катастар на недвижности....	15	1135. Одлука од Комисијата за заштита на конкуренцијата.....	21
1123. Решение за ставање во примена на установен катастар на недвижности....	15	1136. Одлука од Комисијата за заштита на конкуренцијата.....	22
1124. Решение за конверзија на податоците од катастар на земјиште во катастар на недвижности.....	15	1137. Решение од Комисијата за заштита на конкуренцијата.....	22
1125. Решение за ставање во примена на установен катастар на недвижности....	15	1138. Решение од Комисијата за заштита на конкуренцијата.....	22
1126. Решение за конверзија на податоците од катастар на земјиште во катастар на недвижности.....	15	1139. Решение од Комисијата за заштита на конкуренцијата.....	22
1127. Решение за конверзија на податоците од катастар на земјиште во катастар на недвижности.....	16	1140. Решение од Комисијата за заштита на конкуренцијата.....	23
1128. Правилник за изменување и дополнување на Правилникот за условите, начинот и постапката за издавање, менување и одземање на лиценци за вршење на енергетски дејности.....	16	1141. Решение од Комисијата за заштита на конкуренцијата.....	23
1129. Одлука за утврдување на референтни цени за здравствени услуги од областа на гинеколошко-акушерската дејност.....	17	1142. Решение од Комисијата за заштита на конкуренцијата.....	23
		Огласен дел	1-72

ПРЕТСЕДАТЕЛ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

1098.

УКАЗ БР. 33

20 мај 2008 година

Врз основа на член 84, алинеја 8 од Уставот на Република Македонија

СЕ ОДЛИКУВА

Академик Горан Калогова

со МЕДАЛ ЗА ЗАСЛУГИ ЗА МАКЕДОНИЈА

За исклучителен придонес во остварувањето и унапредувањето на научната и културната соработка меѓу Република Македонија и Република Хрватска, како и за врвните резултати во неговата научна дејност во областа на македонистиката и афирмацијата на македонската наука, литература и култура во Република Хрватска и пошироко во светот.

Бр. 10-407
20 мај 2008 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Бранко Црвенковски, с.р.

1099.

УКАЗ БР. 34

20 мај 2008 година

Врз основа на член 84, алинеја 8 од Уставот на Република Македонија

СЕ ОДЛИКУВА

Медицинскиот факултет при Универзитетот „Св. Кирил и Методиј“ во Скопје

со ОРДЕН ЗА ЗАСЛУГИ ЗА МАКЕДОНИЈА

За врвните резултати во долгогодишната образовна и научноистражувачка дејност во областа на медицината и заштитата на здравјето на луѓето, со што даде значаен придонес во напредокот на научната мисла и севкупниот развој на Република Македонија и нејзина афирмација во светот.

Бр. 10-408
20 мај 2008 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Бранко Црвенковски, с.р.

1100.

УКАЗ БР. 35

20 мај 2008 година

Врз основа на член 84, алинеја 8 од Уставот на Република Македонија

СЕ ОДЛИКУВА

Филолошкиот факултет „Блаже Конески“ при Универзитетот „Св. Кирил и Методиј“ во Скопје

со ОРДЕН ЗА ЗАСЛУГИ ЗА МАКЕДОНИЈА

За врвните резултати во долгогодишната образовна и научноистражувачка дејност во областа на филолошките и културолошките науки, со што даде значаен придонес во напредокот на научната мисла и севкупниот развој на Република Македонија и нејзина афирмација во светот.

Бр. 10-409
20 мај 2008 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Бранко Црвенковски, с.р.

1101.

УКАЗ БР. 36

20 мај 2008 година

Врз основа на член 84, алинеја 8 од Уставот на Република Македонија

СЕ ОДЛИКУВА

Природно-математичкиот факултет при Универзитетот „Св. Кирил и Методиј“ во Скопје

со ОРДЕН ЗА ЗАСЛУГИ ЗА МАКЕДОНИЈА

За врвните резултати во долгогодишната образовна и научноистражувачка дејност во областа на природно-математичките науки, со што даде значаен придонес во напредокот на научната мисла и севкупниот развој на Република Македонија и нејзина афирмација во светот.

Бр. 10-410
20 мај 2008 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Бранко Црвенковски, с.р.

1102.

УКАЗ БР. 37

20 мај 2008 година

Врз основа на член 84, алинеја 8 од Уставот на Република Македонија

СЕ ОДЛИКУВА

Факултетот за земјоделски науки и храна при Универзитетот „Св. Кирил и Методиј“ во Скопје

со ОРДЕН ЗА ЗАСЛУГИ ЗА МАКЕДОНИЈА

За врвните резултати во долгогодишната образовна и научноистражувачка дејност во областа на земјоделството и производството на храна, со што даде значаен придонес во напредокот на научната мисла и севкупниот развој на Република Македонија и нејзина афирмација во светот.

Бр. 10-411
20 мај 2008 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Бранко Црвенковски, с.р.

1103.

УКАЗ БР. 38

20 мај 2008 година

Врз основа на член 84, алинеја 8 од Уставот на Република Македонија

СЕ ОДЛИКУВА

Шумарскиот факултет при Универзитетот „Св. Кирил и Методиј“ во Скопје

со ОРДЕН ЗА ЗАСЛУГИ ЗА МАКЕДОНИЈА

за врвните резултати во долгогодишната образовна и научноистражувачка дејност во областа на шумарството и дрвната индустрија, со што даде значаен придонес во напредокот на научната мисла и севкупниот развој на Република Македонија и нејзина афирмација во светот.

Бр. 10-412
20 мај 2008 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Бранко Црвенковски, с.р.

ВЛАДА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

1104.

Врз основа на член 199 од Царинскиот закон („Службен весник на Република Македонија“ бр. 39/05 и 4/08), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 13.05.2008 година, донесе

УРЕДБА

ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ НА УРЕДБАТА ЗА ПОБЛИСКИТЕ КРИТЕРИУМИ И НАЧИНОТ НА СПРОВЕДУВАЊЕ НА ОСЛОБОДУВАЊЕТО ОД ПЛАЌАЊЕ НА УВОЗНИ ДАВАЧКИ, КАКО И ВРЕДНОСТА, КОЛИЧИНАТА И ВИДОТ ИЛИ НАМЕНАТА НА СТОКАТА КОЈА МОЖЕ ДА СЕ ОСЛОБОДИ ОД ПЛАЌАЊЕ НА УВОЗНИ ДАВАЧКИ

Член 1

Во Уредбата за поблиските критериуми и начинот на спроведување на ослободувањето од плаќање на увозни давачки, како и вредноста, количината и видот или намената на стоката која може да се ослободи од плаќање на увозни давачки („Службен весник на Република Македонија“ бр. 117/05 и 88/07) во членот 7, став 1 зборовите: „45 ЕВРА“ се заменуваат со зборовите: „175 ЕВРА“.

Член 2

Оваа уредба влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-2599/1
13 мај 2008 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р Зоран Ставрски, с.р.

1105.

Врз основа на член 215 и член 484 од Законот за трговски друштва („Службен весник на Република Македонија“ бр. 28/04), единствениот содружник - Влада на Република Македонија, на седницата одржана на 23.03.2008 година, донесе

О Д Л У К А
ЗА ПОКРИВАЊЕ НА ЗАГУБАТА ИСКАЖАНА СО
ГОДИШНАТА СМЕТКА ЗА 2007 ГОДИНА НА ДРУШ-
ТВОТО ЗА ИЗГРАДБА, УПРАВУВАЊЕ И ИЗДАВАЊЕ
НА ПОВЕКЕНАМЕНСКА САЛА БОРИС ТРАЈКОВСКИ
ДООЕЛ СКОПЈЕ

Член 1

Друштвото за изградба, управување и издавање на повеќенаменска сала Борис Трајковски ДООЕЛ Скопје со Годишната сметка за 2007 година го искажа следниот финансиски резултат:

Вкупни приходи	7.607.553,00 денари
Вкупни расходи	8.443.391,00 денари

Загуба	835.838,00 денари
--------	-------------------

Член 2

Согласно одредбите на член 484, став 2 од Законот за трговски друштва извори за покривање на загуба се:

- дотации,
- отпис на побарувањата на доверителите,
- задолжителна општа резерва,
- посебна резерва за покривање на загуби,
- намалување на главнината.

Член 3

Поради неможност за користење на пропишаните извори наведени во член 2 од оваа одлука, загубата во износ од 835.838,00 денари се пренесува на товар на добивката во идните периоди.

Член 4

Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-1353/1
23 март 2008 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р **Зоран Ставрски**, с.р.

1106.

Врз основа на член 9 од Законот за основање агенција за поттикнување на развојот на земјоделството („Службен весник на Република Македонија“ бр. 3/98), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 23.03.2008 година, донесе

О Д Л У К А
ЗА ПОТВРДУВАЊЕ НА ГОДИШНАТА ПРЕСМЕТКА
НА АГЕНЦИЈАТА ЗА ПОТТИКНУВАЊЕ НА РАЗ-
ВОЈОТ НА ЗЕМЈОДЕЛСТВОТО ЗА 2007 ГОДИНА

1. Со оваа одлука се потврдува Годишната пресметка на Агенцијата за поттикнување на развојот на земјоделството за 2007 година, бр. 02-106/2 донесена од Управниот одбор на оваа агенција.

2. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-1425/1
23 март 2008 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р **Зоран Ставрски**, с.р.

1107.

Врз основа на член 11, точка 6 од Законот за јавните претпријатија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 38/96, 6/02, 40/03, 49/06 и 22/07), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 13.05.2008 година, донесе

О Д Л У К А
ЗА ДАВАЊЕ СОГЛАСНОСТ НА ГОДИШНАТА
СМЕТКА И ИЗВЕШТАЈОТ ЗА РАБОТЕЊЕТО НА ЈП
ХС „ЗЛЕТОВИЦА“ ПРОБИШТИП ЗА 2007 ГОДИНА

1. Со оваа одлука се дава согласност на Годишната сметка и Извештајот за работењето на ЈП ХС „Злетовица“ – Пробиштип за 2007 година, бр. 0202-207/5 и 0202-207/3 од 28.02.2008 година, усвоени од Управниот одбор на ова јавно претпријатие, на седницата одржана на 28.02.2008 година.

2. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-1697/1
13 мај 2008 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р **Зоран Ставрски**, с.р.

1108.

Врз основа на член 54, став 2 од Законот за користење и располагање со стварите на државните органи („Службен весник на Република Македонија“ број 8/05 и 150/07), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 13.05.2008 година, донесе

О Д Л У К А
ЗА ДАВАЊЕ НА ТРАЈНО КОРИСТЕЊЕ ДВИЖНИ
СТВАРИ

Член 1

Со оваа одлука од досегашниот корисник Службата за општи и заеднички работи на Владата на Република Македонија се даваат на трајно користење движни ствари на Министерството за правда, и тоа:

1. Дисплеј 42“ ЛЦД – 17 парчиња;
2. Дисплеј 32“ ЛЦД – 73 парчиња;
3. Киоск информативен – 10 парчиња;
4. Персонален сметач со минимални димензии за монтажа на сид – Леново А61-90 парчиња;
5. 16 - портен свич 10/100-35 парчиња и
6. 24 – портен печ панел – 35 парчиња.

Член 2

Директорот на Службата за општи и заеднички работи на Владата на Република Македонија склучува договор со министерот за правда за правата и обврските на движни ствари од член 1 на оваа одлука.

Член 3

Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-1979/1
13 мај 2008 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р **Зоран Ставрски, с.р.**

1109.

Врз основа на член 54 став 2 од Законот за користење и располагање со стварите на државните органи („Службен весник на Република Македонија“ бр. 8/05 и 150/07), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 13.05.2008 година, донесе

О Д Л У К А ЗА ПРЕСТАНОК И ДАВАЊЕ НА ТРАЈНО КОРИСТЕЊЕ НА ДВИЖНИ СТВАРИ

Член 1

Со оваа одлука на досегашниот корисник Министерството за одбрана, му престанува правото на трајно користење на движните ствари и тоа:

Технички средства од В.П.2733 Велес

Реден број	средство	Складишен број	единица мерка	количина	забелешка
1	Телефон обичен	3205-0000-0001-1	парче	1	
2	Телефон PANASONIC KXT-2342	3205-1130-0053-1	парче	1	
3	Телефон PANASONIC KX I-2315	3205-0000-0097-5	парче	1	
4	Телефон PANASONIC KXT-5MX	3205-0000-0273-2	парче	1	
5	Моторола ГМ-340 УХФ	3210-0000-0814-2	парче	18	
6	Моторола ГМ-390 УХФ1	3210-0000-0815-4	парче	4	
7	Моторола ГМ-360 УХФ 20-460	3210-0000-0835-2	парче	3	
8	Исправувач П-943 10А	3210-0000-0021-1	парче	1	
9	Телефон PANASONIC KXT- KXT-3155	3205-0000-0139-6	парче	1	
10	Батерија 1,2V Ni-CD	3440-0000-0020-5	парче	4	
11	Полнач за акумулатор "Искра"	3475-0000-0043-1	парче	2	

Технички средства од В.П. 2229/02 Куманово (за ОДГ Пелинце)

Реден број	средство	Складишен број	единица мерка	количина	забелешка
1	Радио станица ГП-340	3110-0000-0744-7	парче	1	
2	Радио станица ГП-300	3210-0000-0274-7	парче	4	
3	Станица телефонска линковска	3210-0000-0497-5	парче	1	неисправно
4	Станица телефонска линковска	3210-0000-0498-7	парче	1	неисправно

Член 2

Движните ствари од член 1 на оваа одлука, се даваат на трајно користење на Министерството за внатрешни работи.

Член 3

Министерот за одбрана склучува договор со министерот за внатрешни работи за правата и обврските за движните ствари од член 1 на оваа одлука кои се даваат на трајно користење.

Член 4

Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-2544/1
13 мај 2008 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р **Зоран Ставрски, с.р.**

1110.

Врз основа на член 19, став 1, точка 5 од Законот за одбрана („Службен весник на Република Македонија“ бр. 42/01, 5/03 и 58/06), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 13.05.2008 година, донесе

О Д Л У К А ЗА ВЛЕГУВАЊЕ И ПРЕСТОЈУВАЊЕ НА СТРАН- СКИ ВООРУЖЕНИ СИЛИ НА ТЕРИТОРИЈАТА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ЗАРАДИ УЧЕСТВО ВО ВЕЖБОВНАТА АКТИВНОСТ „ОТВОРЕНИ НЕБА“

1. Се одобрува влегување и престојување на странски вооружени сили на територијата на Република Македонија заради учество во НАТО/ПЗМ вежбовната активност (во натамошниот текст: вежбовната активност) „Отворени неба“ заради демонстрација и обука на учесниците во истата, која ќе се одржи на воениот дел на Аеродромот „Александар Велики“ во Скопје, Република Македонија, во периодот од 26.05.2008 до 30.05.2008 година и тоа:

- 10 (десет) припадници на вооружените сили на Сојузна Република Германија, и
- 15 (петнаесет) припадници на вооружените сили на Република Унгарија.

Со средства и опрема неопходни за изведување на истата.

2. Финансиските трошоци за реализација на вежбовната активност ги обезбедува делумно Министерството за одбрана на Република Македонија, делумно Сојузна Република Германија и Република Унгарија.

3. Подготовките и организацијата на учесниците во вежбовната активност, ќе ги изврши Министерството за одбрана.

4. По завршувањето на вежбовната активност, Министерството за одбрана поднесува извештај пред Владата на Република Македонија.

5. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-2545/1
13 мај 2008 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р **Зоран Ставрски, с.р.**

1111.

Врз основа на член 7, алинеја 7 од Законот за надворешни работи („Службен весник на Република Македонија“ бр. 46/06), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 13.05.2008 година, донесе

**О Д Л У К А
ЗА УКИНУВАЊЕ НА ВИЗИТЕ
ЗА ДРЖАВЈАНИТЕ НА АВСТРАЛИЈА**

1. Владата на Република Македонија ги укинува визите за државјаните на Австралија.

2. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-2601/1
13 мај 2008 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р **Зоран Ставрски, с.р.**

1112.

Врз основа на член 37, став 2 од Законот за метрологија („Службен весник на Република Македонија“ број 55/02), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 13.05.2008 година, донесе

**О Д Л У К А
ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ И ДОПОЛНУВАЊЕ НА ОДЛУКАТА ЗА ВИСИНАТА И НАЧИНОТ НА НАПЛАТУВАЊЕ НА НАДОМЕСТОКОТ ЗА УСЛУГИТЕ ШТО ГИ ВРШИ БИРОТО ЗА МЕТРОЛОГИЈА И ОВЛАСТЕНОТО ПРАВНО ЛИЦЕ**

Член 1

Во Одлуката за висината и начинот на наплатување на надоместокот за услугите што ги врши Бирото за метрологија и овластеното правно лице („Службен весник на Република Македонија“ бр. 51/04), во член 3, став 2, процентот „0,3%“ се заменува со процентот „0,2%“.

Во став 3 процентот „10%“ се заменува со процентот „5%“, а по зборовите: „последната просечна плата“, се додаваат зборовите: „за претходната година“.

Член 2

Во член 6 зборовите: „за потрошеното време на своите работници при верификација на мерилата се наплатува надоместок по потрошен работен час на работниците кои ја вршат услугата, при што“, се бришат.

Член 3

Во член 8, зборовите: „за потрошеното време на своите работници при верификација на мерилата се наплатува надоместок по потрошен работен час, а“ се бришат, а процентот „30%“ се заменува со процентот „50%“.

Член 4

Во Тарифата за надоместок за услугите на Бирото за метрологија и овластеното правно лице, во Глава III, по точката 8 се додава нова точка 9 која гласи:

„9. За мерилата кои чинат мерна целина од две и повеќе мерила, кои подлежат на верификација, надоместокот се намалува за 50% од висината на надоместокот предвиден за верификација на секое мерило одделно“.

Шифра
80750

Член 5

Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-2611/1
13 мај 2008 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р **Зоран Ставрски, с.р.**

1113.

Врз основа на член 16 од Законот за игрите на среќа и за забавните игри („Службен весник на Република Македонија“ бр. 10/97, 54/97, 13/01, 2/02 и 54/07), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 13.05.2008 година, издаде

**Л И Ц Е Н Ц А
ЗА ПОСТОЈАНО ПРИРЕДУВАЊЕ НА ПОСЕБНИ
ИГРИ НА СРЕЌА ВО АВТОМАТ КЛУБ**

1. Лиценца за постојано приредување на посебни игри на среќа во автомат клуб се издава на Друштвото за туризам, угостителство и услуги МАСТЕРБЕТ ДОО-ЕЛ Скопје, за време од 6 (шест) години.

2. Приредување на посебните игри на среќа во автомат клуб ќе се врши во автомат клубот што се наоѓа на ул. „Џон Кенеди“ бр. 2 во Скопје.

3. Во автомат клубот, корисникот на Лиценцата за приредување на посебните игри на среќа, ќе постави 19 автомати за игри на среќа и еден автомат за игри на среќа на кој истовремено можат да учествуваат повеќе играчи.

4. Корисникот на Лиценцата е должен да плати надоместок за Лиценцата кој изнесува 72.800 евра, во денарска противвредност по среден курс на Народна банка на Република Македонија што се применува на денот на уплата и тоа:

- 50% од износот, 36.400 евра, во денарска противвредност по среден курс на Народна банка на Република Македонија да уплати на денот на доделувањето на Лиценцата и

- остатокот од 50% во еднакви годишни рати, најдоцна до 30 јануари во тековната година за секоја година додека трае Лиценцата, во денарска противвредност по среден курс на Народна банка на Република Македонија што се применува на денот на уплатата.

Уплатата на средствата од алинеи 1 и 2 на оваа точка се вршат во Буџетот на Република Македонија на Трезорска сметка 100000000063095, уплатна сметка број 840-62207, приходно konto 718113, програма 00 и банка на примачот: Народна банка на Република Македонија.

Потврдата за уплатениот износ од алинеја 1 на оваа точка корисникот на Лиценцата ја доставува до Министерството за финансии.

Корисникот на Лиценцата ги доставува до Министерството за финансии и потврдите за уплатените годишни рати, од алинеја 2 на оваа точка.

5. Лиценцата корисникот не може да ја пренесе.

6. Доколку од страна на корисникот на Лиценцата не биде платен надоместокот за плаќање на Лиценцата од точка 4, алинеите 1 и 2, Лиценцата се одзема.

7. Корисникот на Лиценцата со право на приредување на играта на среќа за која е издадена Лиценцата, се стекнува по уплатата на првиот дел од надоместокот за плаќање на Лиценцата утврден во точка 4, алинеја 1.

8. Оваа лиценца се објавува во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр.19-2526/1
13 мај 2008 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р **Зоран Ставрски**, с.р.

1114.

Врз основа на член 16 од Законот за игрите на среќа и за забавните игри („Службен весник на Република Македонија“ бр. 10/97, 54/97, 13/01, 2/02 и 54/07), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 13.05.2008 година, одобри

ИЗМЕНУВАЊЕ НА ЛИЦЕНЦА ПОД БРОЈ 19-3838/1 ОД 25.10.2005 ГОДИНА ИЗДА- ДЕНА НА ДРУШТВОТО ЗА ТУРИЗАМ, УГОСТИ- ТЕЛСТВО И УСЛУГИ “МАСТЕРБЕТ“ ДООЕЛ СКОПЈЕ ЗА ПОСТОЈАНО ПРИРЕДУВАЊЕ НА ПОСЕБНИ ИГРИ НА СРЕЌА ВО АВТОМАТ КЛУБ

1. Во Лиценцата под бр. 19-3838/1 од 25.10.2005 година издадена на Друштвото за туризам, угостителство и услуги “Мастербет“ ДООЕЛ Скопје, за постојано приредување на посебни игри на среќа во автомат клуб, во точката 3 бројот “16“ се заменува со бројот “29“.

2. Ова изменување на лиценца се објавува во “Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-2579/1
13 мај 2008 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р **Зоран Ставрски**, с.р.

КОМИСИЈА ЗА ХАРТИИ ОД ВРЕДНОСТ 1115.

Врз основа на член 9 и член 27 од Законот за хартии од вредност („Службен весник на Република Македонија“ бр. 95/2005, 25/2007 и 7/2008), Комисијата за хартии од вредност, на седницата одржана на ден 07.05.2008 година, донесе

РЕШЕНИЕ ЗА ОДБИВАЊЕ НА БАРАЊЕТО ЗА ДАВАЊЕ ОДОБРЕНИЕ ЗА ИЗДАВАЊЕ НА ДОЛГОРОЧНИ ХАРТИИ ОД ВРЕДНОСТ ПО ПАТ НА ПРИВАТНА ПОНУДА

1. Се одбива барањето на Друштвото за осигурување Граве АД Скопје за давање одобрение за издавање на долгорочни хартии од вредност по пат на приватна понуда – втора емисија на 210 обични акции во вкупен износ на емисијата 210.000 евра во денарска противвредност од 12.852.840 денари.

2. Ова решение влегува во сила со денот на донесувањето.

3. Ова решение ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 07-1248/8
7 мај 2008 година
Скопје

Комисија за хартии од вредност
Претседател,
Марина Накева Кавракова, с.р.

УСТАВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА 1116.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија (“Службен весник на Република Македонија” бр.70/1992) на седницата одржана на 14 мај 2008 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ УКИНУВА член 9 став 4 во делот: „и приложи потврда за платен данок од вршење на дејноста“ од Законот за превоз во патниот сообраќај („Службен весник на Република Македонија“ бр.68/2004 и 127/2007).

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

3. Уставниот суд на Република Македонија, на иницијатива на Групацијата за авто-такси превоз при Стопанската комора на Македонија, со Решение У.бр. 22/2007 од 2 април 2008 година поведе постапка за оценување на уставноста на одредбата од Законот означен во точката 1 од оваа одлука, затоа што пред Судот се постави прашањето за нејзината согласност со Уставот на Република Македонија.

4. Судот на седницата утврди дека во оспорениот член 9 став 4 од Законот се определува дека органот надлежен за издавање на лиценците за авто-такси превоз ќе ја продолжи важноста на лиценцата ако авто-такси превозникот, покрај другото, приложи потврда за платен данок од вршење на дејноста.

5. Според член 33 од Уставот на Република Македонија, секој е должен да плаќа данок и други јавни давачки и да учествува во намирувањето на јавните расходи на начин утврден со закон.

Од изнесената уставна одредба произлегува дека граѓаните се должни да плаќаат данок и дека начинот на плаќање се уредува со закон.

Со оглед на тоа што во рамките на уредувањето на начинот на плаќање на данок постојат законски механизми за неизвршување на таа обврска, Судот оцени дека пропишувањето услов - приложување потврда за платен данок од вршење на дејноста заради продолжување на лиценца за авто-такси превоз значи излегување надвор од соодветните законски механизми и намалување на обемот на правото на работа, слободен избор на вработување, достапноста на секое работно место секому под еднакви услови, определени во член 32 ставовите 1 и 2 од Уставот, поради што Судот оцени дека член 9 став 4 во делот „и приложи потврда за платен данок од вршење на дејноста“ од Законот не е во согласност со означените уставни одредби.

6. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

7. Оваа одлука Судот ја донесе во состав од претседателот на Судот д-р Трендафил Ивановски и судиите Лилјана Ингилизова-Ристова, Вера Маркова, Бранко Наумоски, Игор Спировски и д-р Зоран Сулејманов.

У.бр.22/2007
14 мај 2008 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,
д-р **Трендафил Ивановски**, с.р.

1117.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија ("Службен весник на Република Македонија" бр.70/1992) на седницата одржана на 14 мај 2008 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ УКИНУВА член 3 став 1 во делот „и на столбовите поставени во трупот на патот и во патниот појас“ и член 5 од Одлуката за утврдување надоместоци за обезбедување финансиски средства за изградба, реконструкција, одржување и заштита на локалните патишта и улици во општина Прилеп („Службен гласник на општина Прилеп“ бр. 9/2006 и 13/2007), донесена од Советот на општина Прилеп.

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

3. Уставниот суд на Република Македонија по повод поднесени иницијативи на Електростопанство на Македонија, АД за дистрибуција и снабдување со електрична енергија - Скопје („ЕВН“) и Македонски телекомуникации, АД за телекомуникации - Скопје, со Решение У.бр.212/2008 од 2 април 2008 година, поведе постапка за оценување на уставноста и законитоста на одредбите од Одлуката означени во точката 1 од оваа одлука, затоа што основано се постави прашањето за нивната согласност со Уставот и со закон.

4. Судот на седницата утврди дека според членот 3 став 1 од Одлуката, за поставување на натписи, реклами и слично во заштитниот појас и на столбовите поставени во трупот на патот и во патниот појас, на локалниот пат се плаќа надоместок и тоа: за големина до 0,5 м² - 2000 денари годишно, за големина од 0,5 до 1 м² - 4000 денари годишно, за големина од 1 до 3 м² - 7000 денари годишно и за големина преку 3 м² - 15000 денари годишно“.

Според член 5 од Одлука: „Како инсталации кои се поставуваат и се поставени во трупот на патот и во патниот појас на локалните патишта и улици се сметаат:

- подземни водоводи - инсталации, кои се вкопуваат во трупот на патот и на патниот појас, и
- надземни водоводи - инсталации и столбови потребни за водење на воздушни инсталации.

Надоместокот за поставување и поставени подземни водови - инсталации во трупот на патот и во патниот појас изнесува 30 денари годишни за 1м должен поставена инсталација.

Надоместокот за поставените и новопоставени надземни водови - инсталации изнесува 60 денари годишно за 1 метар должен поставена инсталација, како и за секој столб по 1000,00 денари годишно.

Надоместокот со условите и начинот од кој можат да се поставуваат истите, го одредува надлежен орган на Општината со издавање на согласност по претходно доставен проект и склучен договор“.

5. Според членот 8 став 1 алинеја 3 од Уставот на Република Македонија, владеењето на правото е темелна вредност на уставниот поредок на Република Македонија.

Со членот 52 став 4 од Уставот, законите и другите прописи не можат да имаат повратно дејство, освен по исклучок, во случаи кога тоа е поповолно за граѓаните. Со членот 55 став 1 од Уставот, се гарантира слободата на пазарот и претприемништвото.

Во делот VII „Заштита на јавните патишта“ од Законот за јавните патишта, со членот 70 став 1 е предвидено дека телефонски, телеграфски и други кабловски водови, нисконапонски електрични водови, односно водови за напојување, канализација, водоводи, топоводи и други слични уреди можат да се поставуваат на јавен пат и во неговиот заштитен појас по поднесеното барање и само под услови и на начин утврдени во согласноста што ја издава Фондот за јавни патишта, а за локалните патишта и улици - општината, односно градот Скопје.

Во делот VIII „Финансирање на јавните патишта“ од Законот, со членот 96 е предвидено дека Финансиските средства за изградба, реконструкција, одржување и заштита на јавните патишта се обезбедуваат од:

- 1) Трансфери од Буџетот на Република Македонија (делот од акцизата од деривати од нафта),
- 2) Надоместок за употреба на јавните патишта (патна такса) за моторни и приклучни возила,
- 3) Надоместокот за употреба на автопат или магистрален пат, нивен дел или објект на патот (автопатска такса),
- 4) Надоместок за вонреден превоз,
- 5) Надоместок за поставување натписи во заштитниот појас,
- 6) Надоместок за приклучување на пристапен пат на јавен пат,
- 7) Надоместок за поставување на инсталации во трупот на патот и во патниот појас,
- 8) Надоместок за изградба и користење на комерцијални објекти на кои е дозволен пристап на јавен пат надвор од населено место,
- 9) Закуп на одредени делови од патниот појас и друго земјиште кое припаѓа на јавниот пат,
- 10) Надоместоци за штета сторена на патот и објектите на патот,
- 11) Средства од Буџетот на Републиката, единиците на локалната самоуправа, претпријатија, месни заедници и други правни и физички лица,
- 12) Заеми и кредити,
- 13) Други приходи.

Според членот 104 и членот 105 ставови 5 и 6 од Законот, висината на надоместоците утврдени во член 96 точките 4, 5, 6, 7, 8 и 9 на овој закон за магистралните и регионалните патишта ја утврдува Владата на Република Македонија и се нејзин приход, а висината на надоместоците предвидени во истите точки од наведениот член на Законот, за локалните патишта и улици ја утврдува општината, односно градот Скопје и се нивен приход.

Меѓутоа, за закупот кој е предвиден во точката 9 од членот 96 од Законот, посебно е уредено дека висината на закупнината ја определува трочлена комисија (со претставници од Министерството за транспорт и врски, Министерството за внатрешни работи и јавното претпријатие за патишта) - за магистрални и регионални патишта, и комисија (со претставници на надлежен орган на општината, Министерството за внатрешни работи и организацијата која го одржува локалниот пат односно улица) - за локални патишта и улици. Оттука, прашањето за определување на висината на закупот е посебно уредено, и се разликува од надоместоците по другите основи наведени во точките од членот 96 од Законот.

Од изнесеното Судот оцени дека Законот ја утврдил обврската за надомест и со Законот е дадено овластување на Владата и на општините, односно градот Скопје, да ја определуваат висината на давачките предвидени во точките на членот 96 од Законот, со цел

обезбедување финансиски средства за финансирање на јавните патишта. Поаѓајќи од овластувањето во членот 104 од Законот за јавните патишта, Советот на општина Прилеп ја донел Одлуката за утврдување надоместоци за обезбедување финансиски средства за изградба, реконструкција, одржување и заштита на локалните патишта и улици во општина Прилеп, односно постои законски основ за нејзино донесување.

Според членот 3 точка 12 од Законот, „патен појас“ е земјен појас од две страни на трупот на патот, според точката 13 од наведениот член од Законот, „заштитен појас“ е земјен појас од двете страни на патниот појас во кој не можат да се градат објекти, а според точката 14 од наведениот член од Законот, „труп на пат“ е конструктивен елемент што го сочинуваат горниот и долниот строј на патот“. Во членот 96 точката 5 од Законот, е предвидено дека финансиските средства се обезбедуваат и од „надоместокот за поставување натписи во заштитниот појас“, а наспроти ова со членот 3 став 1 од оспорената одлука се определува дека за поставување на натписи, реклами и слично во заштитниот појас и на столбовите поставени во трупот на патот и во патниот појас се плаќа надоместок во висина која е определена и на начин како што е тоа предвидено во одредбата од Одлуката.

Со оглед на тоа што со наведената одредба од Одлуката се излегува надвор од утврденото во одредбата од Законот, односно е уредено дека надоместокот се обезбедува и од поставување натписи, реклами и слично, не само во заштитниот појас на патот како што предвидел Законот, туку и во трупот на патот и патниот појас што не е предвидено во Законот, членот 3 став 1 во делот „и на столбовите поставени во трупот на патот и во патниот појас“ од Одлуката е надвор од рамките утврдени со Законот, поради што Судот утврди дека оспорената одредба е во спротивност со Законот.

Од анализата на членот 5 од оспорената Одлука во која се дефинира што претставуваат инсталациите кои се поставуваат и се поставени во трупот на патот и во патниот појас на локалните патишта и улици, и се уредува висината на надоместокот, за нови инсталации како и за веќе поставени и дека надоместокот ќе се наплатува по влегување во сила на оспорената одлука, за Судот не е спорно дека оваа е обврска се однесува по влегување во сила на Одлуката. Судот, исто така утврди дека со членот 70 ставови 1 и 2 од Законот за јавните патишта веќе се дефинирани инсталациите кои можат да се поставуваат на јавен пат и во неговиот заштитен појас по поднесеното барање и само под услови и на начин утврдени во согласноста што ја издава Фондот за јавни патишта, а за локалните патишта и улици тоа е општината, односно градот Скопје, а органот може да побара од управувачот на инсталациите и уредите да ги преуреди или премести кога тоа е потребно заради обновување или реконструкција на јавниот пат или заради спроведување на мерки за заштита на патот и сообраќајот.

Тргувајќи од анализата на оспорениот член 3 став 1 од Одлуката, и имајќи предвид дека со членот 70 од Законот е дефинирано што се сметаат за уреди кои претставуваат инсталации на јавните патишта, а со оспорениот член 5 од Одлуката ова прашање повторно се уредува и поинаку се дефинира правејќи поделба на подземни и надземни водови и столбови, како и поради тоа што во членот 96 точка 7 од Законот е јасно определено дека надоместокот се плаќа за поставување, што значи еднократно, на сите инсталации во трупот на патот и патниот појас, а не се уредува континуирано плаќање за еднаш поставените инсталации, како што

неосновано со членот 5 од Одлуката се уредува прашањето за плаќање на надоместокот, Судот утврди дека оспорените одредби од Одлуката не се во согласност со членот 8 став 1 алинеја 3 и членот 51 од Уставот и со членовите 70 и 96 од Законот за јавните патишта.

6. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

7. Оваа одлука Судот ја донесе во состав од претседателот на Судот д-р Трендафил Ивановски и судиите Лилјана Ингилизова-Ристова, Вера Маркова, Бранко Наумоски, Игор Спировски и д-р Зоран Сулејманов.

У.бр.212/2007
14 мај 2008 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,
д-р **Трендафил Ивановски**, с.р.

1118.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на член 110 од Уставот на Република Македонија и член 71 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 70/1992), на седницата одржана на 23 април 2008 година, донесе

РЕШЕНИЕ

1. НЕ СЕ ПОВЕДУВА постапка за оценување на уставноста на одредбите на член 35 ставови 2, 3 и 4, член 123 ставови 2 и 3, член 237 став 4, член 238 став 4, член 302 став 3, член 303 став 3, член 306, член 309, член 327 ставови 2 и 3, член 330 став 5, член 333 став 4, член 403, член 404 ставови 1 и 2, член 405, член 406, член 407 став 3, член 409 став 2, член 419 став 3, член 420 став 3, член 421 став 3 од Кривичниот законик („Службен весник на Република Македонија“ бр. 37/1996, 80/1999, 4/2002, 43/2003, 19/2004, 81/2005, 60/2006, 73/2006 и 7/2008).

2. Ова решение ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

3. Васил Велковски од Скопје на Уставниот суд му поднесе иницијатива за поведување постапка за оценување на уставноста на одредбите од Законот означен во точката 1 на ова решение.

За подносителот на иницијативата е спорно дали казната доживотен затвор е вид на казната затвор или пак е посебен вид на казна, покрај казната затвор и паричната казна. Ако казната доживотен затвор е казна затвор, таа не можела да биде подолга од 15 години, бидејќи казната затвор не можела да биде подолга од 15 години. Во таков случај казната доживотен затвор ја губела својата смисла, цел и оправдување, ако се изедначи со максималната казна затвор. Доколку пак казната доживотен затвор е посебен вид казна, тогаш таа требало да биде како таква предвидена во членот 33 од Кривичниот законик.

Цитирајќи ги уставните одредби кои се однесуваат на забраната на смртната казна, неприкосновеноста на физичкиот и моралниот интегритет, забраната на мачење, нечовечко или понижувачко однесување и казнување, неприкосновеноста на слободата на човекот, подносителот на иницијативата го поставува прашањето дали со казната доживотен затвор ограничено се ограничувала слободата, односно дали со неа временски се ограничувала слободата.

Според подносителот на иницијативата, казната доживотен затвор била казна со која сторителот на едно кривично дело се лишувал од слобода до крајот на животот. Според него, Уставот дозволувал ограничување

на слободата на човекот, но тоа ограничување било временски ограничено и морало да биде исто, односно еднакво за секој човек. Судската одлука со која се ограничува слободата, морала да го утврди времето за кое таа се ограничува. Определбата дека слободата е ограничена до крајот на животниот век, односно доживотно, значело дека на различни сторители, во зависност од нивната возраст, различно ќе било траењето на ограничувањето на слободата во случај на осуда на казна доживотен затвор.

Со казната доживотен затвор неограничено се ограничувала слободата, што било спротивно на Уставот кој дозволувал ограничено ограничување на слободата. Казната доживотен затвор ја исклучувала можноста човекот да се стекне со слобода, а слободата била неприкосновена и не можела да биде исклучена до крајот на животниот век на човекот. На секој сторител, на секој човек за исто кривично дело, условно речено, требало да му биде изречена иста казна, односно исто временско ограничување на слободата.

Оттука, со оглед на тоа што Уставот не определувал изрекување на доживотен затвор на сторителите на тешки кривични дела, а пропишувал дека слободата на човекот може да се ограничи за определено време, казната доживотен затвор не била во согласност со Уставот, поради што со иницијативата се бара Судот да поведе постапка за оценување на уставноста на сите одредби од Кривичниот законик во кои е предвидена казната доживотен затвор.

Во прецизирањето на иницијативата, подносителот точно ги означува оспорените одредби од Кривичниот законик.

4. Судот на седницата утврди дека според член 35, став 2 од Кривичниот законик, ако за кривично дело сторено со умисла е пропишан затвор во траење од 15 години, за тешки форми на тоа дело може да се пропише и казна доживотен затвор. Согласно ставот 3 на истиот член од Законикот, казната доживотен затвор не може да се пропише како единствена главна казна. Ставот 4 од овој член од Законикот предвидува дека казната доживотен затвор не може да се изрече на сторител кој во време на извршувањето на кривичното дело не навршил 21 година од животот.

Судот понатаму утврди дека останатите оспорени одредби се однесуваат на одредбите од Посебниот дел на Кривичниот законик во кои е пропишана казната доживотен затвор за одделните кривични дела.

Според член 123 став 2, со затвор најмалку десет години или со доживотен затвор ќе се казни тој што:

- 1) друг ќе лиши од живот на свиреп или подмолен начин,
- 2) друг ќе лиши од живот при вршење на семејно насилство,
- 3) друг ќе лиши од живот и при тоа со умисла ќе го доведе во опасност животот на уште некое лице,
- 4) друг ќе лиши од живот од користољубие, заради извршување или прикривање на друго кривично дело, од безобзирна одмазда или од други ниски побуди,
- 5) друг ќе лиши од живот по порачка,
- 6) ќе лиши од живот женско лице за кое знае дека е бремено или малолетно лице и
- 7) ќе лиши од живот судија, јавен обвинител или адвокат, при вршењето на неговата функција, односно дејност или службено или воено лице при вршењето на работите на јавната или државната безбедност или на должноста чување на јавниот ред, фаќање на сторител на кривично дело или чување на лице лишено од слобода.

Според ставот 3 на овој член од Законикот, со затвор од најмалку десет години или со доживотен затвор ќе се казни тој кој со умисла ќе лиши од живот две или повеќе лица, за кои претходно не му било судеено, освен ако не се работи за кривични дела од член 9 став 3, член 10 став 3 и членовите 124, 125 и 127.

Судот на седницата, исто така, утврди дека со останатите оспорени одредби предвидена е казната доживотен затвор за следниве кривични дела: разбојништво (член 237 став 4), разбојничка кражба (член 238 став 4), грабнување воздухоплов или брод (член 302 став 3), загрозување на безбедноста на воздушниот сообраќај (член 303 став 3), признавање на окупација (член 306), убиство на претставници од највисоките државни органи (член 309), казнување за најтешките форми на кривични дела (член 327 ставови 2 и 3), спротивставување на претпоставен (член 330 став 5), напад врз воено лице во вршењето на службата (член 333 став 4), геноцид (член 403), воено злосторство против цивилно население (член 404 ставови 1 и 2), воено злосторство против ранети и болни (член 405), воено злосторство против воени заробеници (член 406), употреба на недоволени средства на борба (член 407 став 3), противправно убивање и ранување на непријател (член 409 став 2), меѓународен тероризам (член 419 став 3), загрозување лица под меѓународна заштита (член 420 став 3), земање заложници (член 421 став 3).

5. Според член 8 став 1 alineите 1 и 3 од Уставот на Република Македонија, основните слободи и права на граѓанинот признати во меѓународното право и утврдени со Уставот и владеењето на правото, се темелни вредности на уставниот поредок на Република Македонија.

Според член 10 од Уставот, животот на човекот е неприкосновен. Во Република Македонија не може да се изрече смртна казна по ниту еден основ.

Согласно член 11 од Уставот, физичкиот и моралниот интегритет на човекот се неприкосновени. Се забранува секој облик на мачење, нечовечко или понижувачко однесување и казнување.

Членот 12 став 1 од Уставот, предвидува дека слободата на човекот е неприкосновена, додека пак, во ставот 2 е предвидено дека никому не може да му биде ограничена слободата, освен со одлука на судот и во случаи и во постапка утврдена со закон.

Согласно член 14 став 1 од Уставот, никој не може да биде казнет за дело кое пред да биде сторено не било утврдено со закон или со друг пропис како казниво дело и за кое не била предвидена казна.

Според член 51 став 1 од Уставот, во Република Македонија законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со законите.

Со членот 3 од Европската конвенција за заштита на човековите права и основните слободи е предвидено дека никој не смее да биде подложен на мачење, нечовечко или понижувачко постапување или казнување.

Според член 5 став 1 од оваа Конвенција, секој човек има право на слобода и на безбедност и никој не смее да биде лишен од слобода, освен врз основа на закон, меѓу другото, ако издржува казна затвор по пресуда на надлежен суд.

Од наведените уставни одредби произлегува дека начелото на законитост во Република Македонија е подигнато на ранг на уставно начело. Во казненото право ова начело се искажува преку принципот за законска определеност на казните дела и на казните и служи како гарант за правата и слободите на граѓаните од една страна и како гарант за остварувањето на казнената политика на земјата, вградена во нејзините казнени закони, од друга страна.

Начелото на законитост во казненото право ги содржи следните елементи: државата да ги прогласи како казниви дела поведенијата на човекот со кои се повредуваат или загрозуваат индивидуалните слободи и права, државата да ги определи на крајно прецизен начин битијата на казните дела, за секое казниво дело да пропише соодветна казна што е нужна и праведна и прецизно да ги одреди границите на казната и на другите санкции, државата стриктно да ги определи овластувањата на судот и на другите органи во примената на казнено-правните норми, никој да не може да биде казнет за дело што пред да е сторено не било со закон пропишано како казниво дело, односно кон никој да не може да биде изречена казна што не е предвидена со закон.

Притоа, видовите на казни и нивната висина со Уставот не се определени, туку е препуштено тие да се определат со закон, водејќи притоа сметка за член 54 став 4 од Уставот според кој ограничувањето на слободите и правата не може да се однесува на правната одреденост на казните дела и казните.

Во оваа смисла, со Кривичниот законик („Службен весник на Република Македонија“ бр. 37/1996, 80/1999, 4/2002, 43/2003, 19/2004, 73/2006 и 7/2008) се утврдуваат основните начела и општи институти од материјално правен карактер, со кои се определува општиот поим на кривичното дело, се дефинираат претпоставките и условите на кривичната одговорност и се утврдуваат основите за нивното исклучување, се утврдува системот на санкции и поблиску се одредуваат условите за примена на санкциите, како и се пропишуваат конкретните кривичните дела и санкциите кои можат да се изречат за секое кривично дело.

Со член 1 од Кривичниот законик, се утврдува дека на никого не може да му биде изречена казна или друга кривична санкција за дело, кое, пред да биде сторено, не било со закон определено како кривично дело и за кое не била пропишана казна со закон.

Согласно член 4 од истиот законик, кривични санкции се: казни, алтернативни мерки, мерки на безбедност и воспитни мерки.

Според членот 32 од Кривичниот законик, покрај остварување на правдата, цели на казнувањето се: спречување на сторителот да врши кривични дела и негово превоспитување и воспитно да се влијае врз другите да не вршат кривични дела.

Видовите казни се пропишани во членот 33 став 1 од Кривичниот законик, според кој за кривични дела на кривично одговорните сторители може да им се изречат следниве казни: казна затвор, парична казна, забрана на вршење професија, дејност или должност, забрана на управување со моторно возило и протерување на странец од земјата. Според ставот 2 на овој член од Законикот, казната затвор може да се изрече само како главна казна.

Според член 35 став 1 од Законикот, затворот не може да биде пократок од 30 дена, ниту подолг од 15 години. За кривичните дела за кои е пропишана и казна доживотен затвор, може да се изрече казна затвор од 20 години.

Во ставот 2 на овој член од Законикот предвидено е дека ако за кривично дело сторено со умисла е пропишан затвор во траење од 15 години, за тешки форми на тоа дело може да се пропише и казна доживотен затвор.

Согласно ставот 3 на овој член од Законикот, казната доживотен затвор не може да се изрече на сторител кој во време на извршување на кривично дело не навршил 21 година од животот.

Според членот 36 став 4 од Законикот, осудениот на казна доживотен затвор условно не може да се отпусти пред да издржи најмалку 15 години казна затвор.

Во Законот за извршување на санкциите (Службен весник на Република Македонија бр. 2/2006) меѓу другото, се определени и целите на извршувањето на казните. Според членот 37 од овој закон, целта на извршувањето на казната затвор е оспособување на осудените лице да се вклучат во општеството со најдобри изгледи за самостоен живот во согласност со закон. Заради постигнување на целта на извршувањето на казната затвор кај осудените лица се развива чувството на одговорност и се поттикнуваат да го прифатат и активно да учествуваат во третманот за време на извршувањето на казната, мотивиран и насочен кон превоспитување и развивање на позитивните карактерни особини и способности што го забрзува успешното враќање во општеството.

Согласно членот 38, при извршувањето на казната затвор мора да се заштити психофизичкиот и моралниот интегритет на осуденото лице и да се почитува човековата личност и достоинство. Се забранува секој облик на мачење, нечовечно или понижувачко однесување и казнување. Мора да се обезбедува правото на лична сигурност на осуденото лице и самопочитувањето на неговата личност.

Според членот 49 став 2 од Законот, лица осудени на казна доживотен затвор, казната ја издржуваат во согласност со одредбите за извршување на казната затвор и ги уживаат сите права и погодности, освен оние кои се ограничени со куќниот ред на установата.

Од наведените одредби од Кривичниот законик произлегува дека законодавецот казната доживотен затвор, правно-технички ја предвидел во рамките на одредбите од Законикот кои се однесуваат на казната затвор. Од тука произлегува дека Кривичниот законик на Република Македонија разликува временски ограничена казна затвор и казна доживотен затвор. Доживотниот затвор според тоа е еден вид на казната затвор, кој е исклучителна казна со оглед на тоа што е пропишана за тешки форми на умислени казни дела за кои е пропишана казна затвор во траење од 15 години. Од наведените одредби, исто така, произлегува дека оваа казна не може да се пропише како единствена главна казна, односно дека таа може да се пропише алтернативно со казната затвор од 15 години. Алтернатива за доживотниот затвор е и казната затвор од дваесет години.

Казната доживотен затвор, како и нејзината алтернатива – казната затвор од 20 години се апсолутно одредени казни. Единствен коректив на апсолутната природа на оваа казна е можноста осудениот на казна доживотен затвор да биде условно пуштен, но не пред да издржи најмалку 15 години затвор.

Инаку казната доживотен затвор беше внесена во кривичното законодавство со донесувањето на Кривичниот законик во 1996 година, со цел да се пополни празнината настаната со укинувањето на смртната казна.

6. Од анализата на меѓународните стандарди од областа на човековите права и кривичното право, произлегува дека единствениот договор од областа на човековите права кој експлицитно упатува на казната доживотен затвор се однесува на изрекувањето на доживотен затвор без можност за отпуст. Тоа е членот 37 од Конвенцијата за правата на детето според кој државите членки ќе обезбедат: а) Ниту едно дете да не биде изложено на мачење или други свирепи, нечовечки или понижувачки постапки или казни, Смртната казна и доживотен затвор без можност за пуштање на слобода не можат да се изречат за кривични дела што ги стори- ле лица помлади од 18 години.

Значи со оваа одредба се забранува изрекување на казната доживотен затвор без можност за условен отпуст или помилување, спрема малолетници.

Иако не постојат универзални одредби кои го забрануваат изрекувањето на казната доживотен затвор без можност за пуштање на слобода спрема полнолетни сторители на кривични дела, Римскиот статут на Меѓународниот кривичен суд предвидува дека сите казни за најтешките форми на злосторства – воени злосторства, злосторства против хуманоста и геноцидот – треба да се ревидираат по истекот на 25 години. Така според член 110 став 3 од Римскиот статут, кога осуденото лице ќе издржи две третини од казната или 25 години казна од доживотниот затвор, Судот повторно ќе ја разгледа казната за да одлучи дали треба да ја намали или не. Таа постапка не смее да се спроведе пред да истече овој рок.

Самиот Статут инаку експлицитно предвидува казна доживотен затвор за најтешките прекршувања на меѓународното хуманитарно право (геноцид, воени злосторства и злосторства против човечноста). Согласно член 77 став 1 точка б) од Римскиот статут, судот може на лицето кое го осудил за некое од наведените кривични дела, да му изрече казна затвор на одреден број на години, која не може да биде подолга од 30 години, или казна доживотен затвор, кога тоа е оправдано со оглед тежината на злосторството и посебните околности на обивинетиот.

Останатите меѓународни договори како на пример, Меѓународниот пакт за граѓански и политички права, Стандардните минимални правила за третман на осудените лица предвидуваат стандарди за третман на осудените лица на казната затвор, без при тоа да прават дистинкција на казната затвор со ограничено времетраење и казната доживотен затвор, со цел да се обезбеди извршувањето на овие казни да биде хумано и да ја почитува човековата линост и достоинство.

Прашањето за третманот на затворениците осудени на долготрајни затворски казни е предмет на Препораката (76) 2 на Комитетот на Министри на Советот на Европа усвоена во 1976 година, во која, меѓу другото, на државите членки им се препорачува случаите на овие затвореници да се испитуваат на определени временски интервали со цел да се утврди дали може да им се даде условен отпуст; во поглед на осудениците на казната доживотен затвор овие испитувања треба да се вршат по 8 до 14 години поминати во затвор и тие треба да се повторуваат на редовни интервали; на овие осуденици да им се дава условен отпуст согласно законските услови поврзани со определено време на издржана казна, веднаш штом ќе може да се даде позитивна прогноза, при што се препорачува генералната превенција да не се користи како единствено оправдување за одбивањето на барањата за условен отпуст; на осудениците на доживотен затвор да се применуваат истите принципи кои се однесуваат на осудениците на долги казни.

Овие принципи понатаму се разработени во Препораката 2003(22) на Комитетот на министри до земјите членки за условен отпуст и Препораката 2003 (23) за менаџирање од страна на затворските управи на доживотната казна затвор и осудените на долготрајни казни.

7. Компаративната анализа на кривичните законодавства на повеќе европски земји покажува дека во повеќето земји членки на Советот на Европа постои казна доживотен затвор. Казната доживотен затвор нужно не значи и затворање до крајот на природниот живот на човекот. Повеќето земји предвидуваат еден вид контрола на изречените казни доживотен затвор со мож-

ност за отпуштање од натамошно издржување на казната. Некои земји предвидуваат многу долг период на задолжително затворање на доживотните осуденици, на пример, 30 години во Естонија, 26 години во Латвија, 25 години во Полска, Словачка и Молдова, 20 години во Чешка, Албанија, Романија и Турција, додека во други пуштањето на слобода е можно по 10 години, како на пример во Белгија, или 15 години во Франција, Германија, Луксембург и Швајцарија.

Најсеопфатни одредби за употребата на доживотниот затвор се сретнуваат во Англија и Велс. Таму, казната доживотен затвор е задолжителна за убиство, додека дискрециона казна затвор може да се изрече за други тешки дела против личноста. Кај мандаторната односно задолжителната казна доживотен затвор, се утврдува и т.н тарифа односно најраниот датум кога може да се даде условен отпуст. Таа тарифа изнесува 25 години. Покрај тоа, од 1997 година, сторителот кој по вторпат ќе стори тешко сексуално или насилно дело автоматски добива доживотен затвор, освен во случај на исклучителни околности (автоматска казна доживотен затвор).

Во мал број на европски земји во кои не може да се изрече казната доживотен затвор, предвидени се казни на долготрајно лишување од слобода (казни од 25, 30 или 40 години). Така на пример, во Хрватска, најстрогата казна е затвор од 20 до 40 години, која се изрекува по исклучок. Условен отпуст е можен по издржувањето на една половина, и по исклучок на една третина од казната. Во Норвешка, најстрогата казна е казна затвор во определено траење од 21 година. Условен отпуст е можен по издржувањето на 12 години затвор. Во Португалија максималната казна затвор е 25 години, и по исклучок 30 години. Законодавството на Словенија предвидува максимална казна затвор од 30 години. Лицата кои издржуваат казни подолги од 15 години можат да бидат условно отпуштени по издржувањето на три четвртини од казната. Меѓутоа, во Словенија во тек е постапката за измени на Кривичниот законик со кои се предлага воведување на казната доживотен затвор, со образложение дека тоа се прави заради усогласување на словенечкото законодавство со Римскиот статут на Меѓународниот кривичен суд. Во Шпанија максималната казна е затвор од 30 година. Во Исланд, законодавството предвидува казна доживотен затвор, која меѓутоа не била никогаш изречена од 1940 година.

8. Анализата на поновата судска практика на Европскиот суд за човекови права во однос на казната доживотен затвор (*Leger v. France*, пресуда од 11 април 2006 година, *Kafkaris v. Cyprus*, пресуда на Големиот судски совет од 12 февруари 2008), покажува дека за Европскиот суд не е спорна самата казна доживотен затвор, доколку во кривичното законодавство е предвидена можност за условно отпуштање на осуденикот.

Така во случајот *Leger v. France*, Судот во Стразбур не нашол повреда ниту на членот 5 став 1, ниту на член 3 од Конвенцијата. Имено, во однос на членот 5 Судот укажал дека со оглед на екстремно тешкото дело сторено од страна на апликантот, казната доживотен затвор не била арбитрерна за целите на ценот 5 и дека таа не била пречка апликантот да биде ослободен со оглед на тоа што тој добил условен отпуст, со што било спречено неговото трајно исклучување од општеството.

Во поглед на казната доживотен затвор Судот укажал дека штом ќе биде задоволен пунитивниот елемент на казната, натамошното држење на осуденото лице во затвор треба да се темели на проценка на ризикот и опасноста на сторителот. Со самиот факт што апликантот можел да бара условен отпуст по изминати 15 години во затвор, што тој и го направил во повеќе наврати,

Судот сметал дека тој не бил лишен од каква и да било надеж за намалување на казната, која не била неограничена ни правно ни фактички. Судот заклучил дека продолжениот затвор како таков, иако долготраен не претставувал нечовечно, ниту понижувачко постапување.

Во случајот *Kafkaris v. Sypus*, Големiot судски совет укажал дека изрекувањето на казната доживотен затвор на полнолетен сторител на кривично дело само по себе не е ниту забрането, ниту во несогласност со членот 3 или кој и да било друг член од Конвенцијата. Истовремено, Судот укажал дека изрекувањето на казна доживотен затвор која е нередукибилна, односно без можност за отпуштање, може да покрене прашање според член 3 (случаи *Nivette v. France*, No.44190/98, *Einhorn v. France*, no. 71555/01, *Stanford v. U.K.*, no. 73299/01, *Wynne v. U.K.*, no.67385/01.)

При определувањето дали казната доживотен затвор е нередукибилна, Европскиот суд настојувал да утврди дали осуденикот на оваа казна има изгледи за отпуштање. Анализата на судската практика на Европскиот суд по ова прашање покажува дека онаму каде што националното право предвидува можност за ревизија на казната доживотен затвор заради нејзино смалување, замена, престанок или условен отпуст на затвореникот, ова е доволно за да се задоволи членот 3. Судот во Стразбур во повеќе случаи нашол дека во случај кога затворањето било предмет на ревизија за целите на условен отпуст по истекот на минимален период на издржана казна, не може да се каже дека осудените лица се лишени од каква и да било надеж за отпуштање. (случаи *Stanford v. U.K.*, *Hill v. U.K.* no. 19365/02, *Wynne v. U.K.*) Судот укажал дека ова е случај дури и кога не се бара минимален период на ефективен затвор, како и тогаш кога можността за условен отпуст на осудените лица кои издржуваат казна доживотен затвор била ограничена. Од тука произлегува дека казната доживотен затвор не станува „нередукибилна“ со фактот дека во практиката таа може да биде издржана до крај. За целите на членот 3 доволно е казната доживотен затвор да е *de jure* и *de facto* редукибилна.

Оттука, иако Конвенцијата генерално не предвидува право на условен отпуст ниту право казната одново да мора да ја преиспитаат националните власти (судски или управни) заради нејзино смалување или престанок, од судската практика јасно произлегува дека постоењето на систем кој предвидува разгледување на можността за отпуштање е важен фактор кој треба да се земе предвид при оценката на компатибилноста на индивидуалната казна доживотен затвор со членот 3 од Конвенцијата. Во овој контекст Европскиот суд укажува дека изборот на посебниот кривично-правен систем од страна на земјата, вклучувајќи го преиспитувањето на казните и уредувањето на отпустот, во принцип е надвор од опфатот на Судот во Стразбур, под услов така избраниот систем да не е во спротивност со принципите содржани во Конвенцијата.

Значи, за Судот во Стразбур, предвидувањето на казната доживотен затвор на полнолетен сторител на кривично дело само по себе не е забрането, ниту пак е спротивно на членот 3 или на кој и да било кој друг член на Конвенцијата. Меѓутоа, изрекувањето на казна доживотен затвор која е нередукибилна, односно која не може да се намали, може да покрене прашање на согласноста со членот 3 од Конвенцијата кој забранува тортура и нечовечно или понижувачко постапување или казнување. При оценката дали казната доживотен затвор во конкретен случај може да се смета за неограничувачка, Судот утврдувал дали осуденикот на оваа казна има какви и да било изгледи за отпуштање од из-

држувањето на казната. Онаму каде што домашното законодавство предвидува можност за ревизија на казната заради нејзино смалување, замена, престанок или условен отпуст, Судот сметал дека тоа е доволно за да се задоволи членот 3 од Конвенцијата.

9. Од наводите во иницијативата произлегува дека подносителот на иницијативата казната доживотен затвор во суштина ја оспорува од аспект на членот 12 ставови 1 и 2 од Уставот. Од самата содржина на овој член на Уставот, според мислењето на Судот, воопшто не произлегува дека овој член предвидува некаков дополнителен услов за тоа дали ограничувањето на слободата на човекот, односно лишувањето од слободата е временски ограничено или неограничено, од каде што би можело да се заклучи дека законодавецот, во принцип, е слободен да пропише и казна затвор која е временски неограничена, односно која трае до крајот на животот на осуденикот.

Меѓутоа, имајќи го предвид значењето на човековото достоинство како основна човекова вредност што ужива универзална заштита, Судот оцени дека таквиот дополнителен услов, кој забранува лишување од слобода до крајот на животот на човекот, треба да се бара во одредбите од Уставот кои се однесуваат на неприкосновеноста на физичкиот и моралниот интегритет на човекот и забраната на секој облик на мачење, нечовечно или понижувачко однесување и казнување (член 11 од Уставот), кој на определен начин го обврзува законодавецот да предвиди механизми кои со кои ќе се овозможи на осуденото лице на казна доживотен затвор одново да ја стекне слободата.

Според оценката на Судот, долготрајното затворање, односно казната доживотен затвор не може да ги оствари своите криминално-политички цели доколку не е проследена со мерки кои имаат за цел да му се овозможи на осуденото лице враќање во општествениот живот во определен момент. Во овој контекст од посебно значење е институтот условен отпуст. Всушност, политиката на криминалната превенција која допушта натамошно задржување во затвор на осудено лице кое издржало затворска казна определен временски период кој одговара на тежината на стореното дело и кое не претставува опасност за општеството, е спротивна на признаените минимални правила за третман на осудените лица и на целите на социјалната рехабилитација, кои претставуваат меѓународен стандард вграден во меѓународните документи за човековите права. Така на пример во членот 10 од Меѓународниот пакт за граѓански и политички права е утврдено дека со сите лица лишени од слобода ќе се постапува хумано и со почитување на достоинството на човековата личност. Пенитенцијарниот систем ќе вклучува третман на осудените лице чија што основна цел ќе биде нивното поправање и социјална рехабилитација.

Превоспитувањето и подготовката за враќање на сторителот во општеството треба да претставува основна цел и на извршувањето на казната доживотен затвор, и при тоа надлежните органи треба да постапуваат на ист начин како и со осудените лица на казна затвор, со полно почитување на нивниот психофизички и морален интегритет и достоинството на личноста и без каква и да е дискриминација.

Човековото достоинство не е само едно од субјективните права што е гарантирано со член 11 од Уставот, туку и темелна вредност на демократското општество што ужива универзална заштита. Почитувањето на моралниот интегритет и достоинството на граѓа-

нинот во себе ја инкорпорира и улогата на државата која треба да гарантира заштита на интегритетот и достоинството на начин со кој ќе обезбеди заштита во случај кога овие вредности се загрозени. Според Судот, оваа улога на државата е особено значајна во кривично-правната сфера и во системот на извршување на затворските казни, од причина што државата е таа која што затвора, но и таа која што е должна да ги ресоцијализира сторителите на кривични дела преку соодветен третман.

Гаранција за ова претставуваат одредбите од Законот за извршувањето на санкциите кои прокламираат хумано постапување со лицата кои издржуваат казна затвор, почитување на нивната личност и достоинство без при тоа да се прави разлика помеѓу осудените лица на казна затвор и осудените на доживотен затвор во поглед на уживањето на нивните права и погодности.

Оттука според Судот, во оценката на уставноста на казната доживотен затвор од аспект на наводите во иницијативата, треба да се тргне од фактот што оваа казна, онака како што е уредена во Кривичниот законик на Република Македонија, не претставува неограничено, односно доживотно ограничување на слободата на човекот, како што смета подносителот на иницијатива. Со самиот факт што осудениот на оваа казна може да бара условен отпуст, под услови точно предвидени во Кривичниот законик, односно по издржани 15 години затвор, произлегува дека осуденикот на оваа казна не е однапред лишен од каква и да било можност, односно шанса за отпуштање од натамошно издржување на казната. Од образложението на предлагачот на Кривичниот законик, произлегува дека овој коректив е предвиден токму од хумани причини, како и со потребата од уважување на ресоцијализирачката цел на казната. Имено, долготрајното континуирано губење на слободата претставува исклучителен физички и психолошки товар кој може да резултира во значително нарушување на личноста на осуденото лице, што е една од причините за воведување на условниот отпуст. Во таа смисла и казната доживотен затвор не може да се извршува хумано, доколку на осуденото лице однапред а priori му е одземена секоја шанса и можност за враќање на слободата. Изедначувањето на казната доживотен затвор со затворање до крајот на природниот век на човекот, на што во основа се сведуваат наводите во иницијативата, значи негација на една од целите на казнувањето – ресоцијализација на сторителот, односно негово превоспитување и подготвување за општествено прифатливо однесување на слобода.

Поради сето наведено Судот оцени дека не може основано да се постави прашањето за согласноста на одредбите од Кривичниот законик кои се однесуваат на казната доживотен затвор со одредбите од Уставот.

10. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од ова решение.

11. Ова решение Судот го донесе во состав од претседателот на Судот д-р Трендафил Ивановски и судиите Вера Маркова, Бранко Наумоски, Игор Спировски и д-р Зоран Сулејманов.

У.бр. 28/2008
23 април 2008 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,
д-р Трендафил Ивановски, с.р.

ДРЖАВЕН ЗАВОД ЗА ГЕОДЕТСКИ РАБОТИ 1119.

Врз основа на член 80 став 1 од Законот за премер, катастар и запишување на правата на недвижностите ("Службен весник на СРМ" бр. 27/86, 17/91, 84/05, 109/05 и 70/06), Државниот завод за геодетски работи, донесува

РЕШЕНИЕ ЗА КОНВЕРЗИЈА НА ПОДАТОЦИТЕ ОД КАТАСТАР НА ЗЕМЈИШТЕ ВО КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ

Се врши конверзија на податоците од катастар на земјиште во катастар на недвижности за катастарската општина Озормиште, вонградежен реон – Општина Желино.

Катастарот на недвижностите се применува од денот на објавувањето на ова решение во „Службен весник на Република Македонија“.

Со денот на примената на катастарот на недвижностите од став 1 од ова решение, престанува да се применува катастарот на земјиштето за КО Озормиште, вонградежен реон, установен според Законот за премер и катастар на земјиштето („Службен весник на СРМ“ бр. 34/72 и 13/78).

Бр. 09-7188/1
16 мај 2008 година
Скопје

Директор,
Љупчо Георгиевски, с.р.

1120.

Врз основа на член 80 став 1 од Законот за премер, катастар и запишување на правата на недвижностите ("Службен весник на СРМ" бр. 27/86, 17/91, 84/05, 109/05 и 70/06), Државниот завод за геодетски работи, донесува

РЕШЕНИЕ ЗА КОНВЕРЗИЈА НА ПОДАТОЦИТЕ ОД КАТАСТАР НА ЗЕМЈИШТЕ ВО КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ

Се врши конверзија на податоците од катастар на земјиште во катастар на недвижности за катастарската општина Брвеница, вонградежен реон – Општина Брвеница.

Катастарот на недвижностите се применува од денот на објавувањето на ова решение во „Службен весник на Република Македонија“.

Со денот на примената на катастарот на недвижностите од став 1 од ова решение, престанува да се применува катастарот на земјиштето за КО Брвеница, вонградежен реон, установен според Законот за премер и катастар на земјиштето („Службен весник на СРМ" бр. 34/72 и 13/78).

Бр. 09-7189/1
16 мај 2008 година
Скопје

Директор,
Љупчо Георгиевски, с.р.

1121.

Врз основа на член 80 став 1 од Законот за премер, катастар и запишување на правата на недвижностите ("Службен весник на СРМ" бр. 27/86, 17/91, 84/05, 109/05 и 70/06), Државниот завод за геодетски работи, донесува

РЕШЕНИЕ ЗА КОНВЕРЗИЈА НА ПОДАТОЦИТЕ ОД КАТАСТАР НА ЗЕМЈИШТЕ ВО КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ

Се врши конверзија на податоците од катастар на земјиште во катастар на недвижности за катастарската општина Строгомиште, вонградежен реон – Општина Зајас.

Катастарот на недвижностите се применува од денот на објавувањето на ова решение во „Службен весник на Република Македонија“.

Со денот на примената на катастарот недвижностите од став 1 од ова решение, престанува да се применува катастарот на земјиштето за КО Строгомиште, вонградежен реон, установен според Законот за премер и катастар на земјиштето („Службен весник на СРМ“ бр. 34/72 и 13/78).

Бр. 09-7191/1
16 мај 2008 година
Скопје

Директор,
Љупчо Георгиевски, с.р.

1122.

Врз основа на член 80 став 1 од Законот за премер, катастар и запишување на правата на недвижностите („Службен весник на СРМ“ бр. 27/86, 17/91, 84/05 и 109/05), Државниот завод за геодетски работи, донесува

РЕШЕНИЕ ЗА СТАВАЊЕ ВО ПРИМЕНА НА УСТАНОВЕН КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ

Се става во примена установениот катастар на недвижностите за катастарската општина Владиловци – Општина Чашка.

Катастарот на недвижностите се применува од денот на објавувањето на ова решение во „Службен весник на Република Македонија“.

Со денот на примената на катастарот на недвижностите од став 1 од ова решение, престанува да се применува катастарот на земјиштето за КО Владиловци, установен според Законот за премер и катастар на земјиштето („Службен весник на СРМ“ бр. 34/72 и 13/78).

Бр. 09-7192/1
16 мај 2008 година
Скопје

Директор,
Љупчо Георгиевски, с.р.

1123.

Врз основа на член 80 став 1 од Законот за премер, катастар и запишување на правата на недвижностите („Службен весник на СРМ“ бр. 27/86, 17/91, 84/05 и 109/05), Државниот завод за геодетски работи, донесува

РЕШЕНИЕ ЗА СТАВАЊЕ ВО ПРИМЕНА НА УСТАНОВЕН КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ

Се става во примена установениот катастар на недвижностите за катастарската општина Коинце – Општина Старо Нагоричане.

Катастарот на недвижностите се применува од денот на објавувањето на ова решение во „Службен весник на Република Македонија“.

Со денот на примената на катастарот на недвижностите од став 1 од ова решение, престанува да се применува катастарот на земјиштето за КО Коинце, установен според Законот за премер и катастар на земјиштето („Службен весник на СРМ“ бр. 34/72 и 13/78).

Бр. 09-7193/1
16 мај 2008 година
Скопје

Директор,
Љупчо Георгиевски, с.р.

1124.

Врз основа на член 80 став 1 од Законот за премер, катастар и запишување на правата на недвижностите („Службен весник на СРМ“ бр. 27/86, 17/91, 84/05, 109/05 и 70/06), Државниот завод за геодетски работи, донесува

РЕШЕНИЕ ЗА КОНВЕРЗИЈА НА ПОДАТОЦИТЕ ОД КАТАСТАР НА ЗЕМЈИШТЕ ВО КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ

Се врши конверзија на податоците од катастар на земјиште во катастар на недвижности за катастарската општина Режановце, вонградежен реон – Општина Куманово.

Катастарот на недвижностите се применува од денот на објавувањето на ова решение во „Службен весник на Република Македонија“.

Со денот на примената на катастарот на недвижностите од став 1 од ова решение, престанува да се применува катастарот на земјиштето за КО Режановце, вонградежен реон, установен според Законот за премер и катастар на земјиштето („Службен весник на СРМ“ бр. 34/72 и 13/78).

Бр. 09-7194/1
16 мај 2008 година
Скопје

Директор,
Љупчо Георгиевски, с.р.

1125.

Врз основа на член 80 став 1 од Законот за премер, катастар и запишување на правата на недвижностите („Службен весник на СРМ“ бр. 27/86, 17/91, 84/05, 109/05 и 70/06), Државниот завод за геодетски работи, донесува

РЕШЕНИЕ ЗА СТАВАЊЕ ВО ПРИМЕНА НА УСТАНОВЕН КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ

Се става во примена установениот катастар на недвижностите за катастарската општина Режановце, градежен реон – Општина Куманово.

Катастарот на недвижностите се применува од денот на објавувањето на ова решение во „Службен весник на Република Македонија“.

Со денот на примената на катастарот на недвижностите од став 1 од ова решение, престанува да се применува катастарот на земјиштето за КО Режановце, градежен реон, установен според Законот за премер и катастар на земјиштето („Службен весник на СРМ“ бр. 34/72 и 13/78).

Бр. 09-7195/1
16 мај 2008 година
Скопје

Директор,
Љупчо Георгиевски, с.р.

1126.

Врз основа на член 80 став 1 од Законот за премер, катастар и запишување на правата на недвижностите („Службен весник на СРМ“ бр. 27/86, 17/91, 84/05, 109/05 и 70/06), Државниот завод за геодетски работи, донесува

РЕШЕНИЕ ЗА КОНВЕРЗИЈА НА ПОДАТОЦИТЕ ОД КАТАСТАР НА ЗЕМЈИШТЕ ВО КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ

Се врши конверзија на податоците од катастар на земјиште во катастар на недвижности за катастарската општина Непроштено, вонградежен реон – Општина Тераце.

Катастарот на недвижностите се применува од денот на објавувањето на ова решение во „Службен весник на Република Македонија“.

Со денот на примената на катастарот на недвижностите од став 1 од ова решение, престанува да се применува катастарот на земјиштето за КО Непроштено, вонградежен реон, установен според Законот за премер и катастар на земјиштето („Службен весник на СРМ“ бр. 34/72 и 13/78).

Бр. 09-7196/1
16 мај 2008 година
Скопје

Директор,
Љупчо Георгиевски, с.р.

1127.

Врз основа на член 80 став 1 од Законот за премер, катастар и запишување на правата на недвижностите („Службен весник на СРМ“ бр. 27/86, 17/91, 84/05, 109/05 и 70/06), Државниот завод за геодетски работи, донесува

РЕШЕНИЕ ЗА КОНВЕРЗИЈА НА ПОДАТОЦИТЕ ОД КАТАСТАР НА ЗЕМЈИШТЕ ВО КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ

Се врши конверзија на податоците од катастар на земјиште во катастар на недвижности за катастарската општина Нераште, вонградежен реон – Општина Теарце.

Катастарот на недвижностите се применува од денот на објавувањето на ова решение во „Службен весник на Република Македонија“.

Со денот на примената на катастарот на недвижностите од став 1 од ова решение, престанува да се применува катастарот на земјиштето за КО Нераште, вонградежен реон, установен според Законот за премер и катастар на земјиштето („Службен весник на СРМ“ бр. 34/72 и 13/78).

Бр. 09-7197/1
16 мај 2008 година
Скопје

Директор,
Љупчо Георгиевски, с.р.

РЕГУЛАТОРНА КОМИСИЈА ЗА ЕНЕРГЕТИКА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

1128.

Врз основа на член 41, алинеа 1 и член 155 од Законот за енергетика („Службен весник на РМ“ бр. 63/06 и бр. 36/07), Регулаторната комисија за енергетика на Република Македонија, на седницата одржана на 20 мај 2008 година, донесе

ПРАВЛНИК ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ И ДОПОЛНУВАЊЕ НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА УСЛОВИТЕ, НАЧИНОТ И ПОСТАПКАТА ЗА ИЗДАВАЊЕ, МЕНУВАЊЕ И ОДЗЕМАЊЕ НА ЛИЦЕНЦИ ЗА ВРШЕЊЕ НА ЕНЕРГЕТСКИ ДЕЈНОСТИ

Член 1

Во Правилникот за условите, начинот и постапката за издавање, менување и одземање на лиценци за вршење на енергетски дејности („Службен весник на РМ“ бр. 47/05), во членот 3 по ставот (1) се додава нов став (2) кој гласи:

„(2) На правното лице на кое му е издадена одлука за овластување за изградба на нов енергетски објект за комбинирано производство на електрична и топлинска енергија ќе му се издаде лиценца за вршење на енергетска дејност комбинирано производство на електрична и топлинска енергија.“

Ставот (2) станува став (3).

Член 2

Членот 6 се брише.

Член 3

Во членот 14 во ставот 2 во алинејата 2 по зборовите: „во член 15“ се става записка и се додаваат зборовите: „односно член 15-а“, а на крајот од реченицата по зборот „Правилник“ се додаваат зборовите: „доколку поинаку не е утврдено со овој правилник.“

Член 4

По членот 15, се додава член 15-а, кој гласи:

„Член 15-а

(1) Во случаите кога барањето за издавање на лиценца се доставува во согласност со член 39 од Законот за енергетика, барателот е должен кон барањето да ја достави Одлуката за овластување за изградба на нов енергетски објект издадена во согласност со Законот за енергетика и соодветното Одобрение за градење на енергетскиот објект, како и потребните документи од точките: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 11, 14, 21 и 22 на членот 15 од овој правилник.

(2) По исклучок од став 1 на овој член барателот не е должен кон барањето за издавање на лиценца да ја достави Одлуката за овластување за изградба на нов енергетски објект издадена во согласност со Законот за енергетика ако за вршењето на енергетската дејност производство на соодветен вид енергија обезбеди право на концесија за користење на природно добро. Во овој случај барателот е должен да го достави концесијскиот договор.

(3) Кон барањето за издавање на лиценца од ставот 1 на овој член не се доставува другата потребна документација и податоци од Прилогот 1 кој е составен дел на овој правилник“.

Член 5

Во членот 28, по ставот 3 се додаваат три нови става (4) (5) и (6) кои гласат:

„(4) Содржината на лиценцата определена согласно член 31 од овој Правилник не е составен дел на одлуката од став (1) на овој член донесена по барање за издавање на лиценца доставено во согласност со член 39 од Законот за енергетика.

(5) По доставување на добиеното Одобрение за употреба на објектот усогласено со Одлуката за овластување за изградба на енергетскиот објект и останатите документи кои што треба да се достават согласно член 15 од овој правилник, Регулаторната комисија за енергетика ќе ја утврди содржината на лиценцата како прилог кон одлуката донесена по барање за издавање на лиценца доставено во согласност со член 39 од Законот за енергетика.

(6) Одлуката донесена по барање за издавање на лиценца доставено во согласност со член 39 од Законот за енергетика ќе влезе во сила по објавувањето на прилогот од став (5) на овој член во „Службен весник на Република Македонија“.

Ставовите (4) и (5) стануваат ставови (7) и (8).

Член 6

Во членот 32, по ставот (1) се додава нов став (2) кој гласи:

„(2) На носителот на лиценцата издадена во согласност со член 39 од Законот за енергетика, уверението за лиценца од ставот (1) на овој член ќе му биде издадено по влегувањето во сила на одлуката, во согласност со ставот (6) на членот 28 од овој правилник.“

Член 7

Во членот 55, по ставот (1) се додава нов став (2) кој гласи:

„Лиценцата издадена во согласност со член 39 од Законот за енергетика ќе се внесе во евиденцијата од став (1) на овој член по нејзиното влегување во сила.“

Ставот (2) станува став (3).

Член 8

Овој правилник влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 01-919/1
12 мај 2008 година
Скопје

Претседател,
Славе Ивановски, с.р.

ФОНД ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРУВАЊЕ НА МАКЕДОНИЈА

1129.

Врз основа на член 54 став 1 точка 7 и 8 од Законот за здравственото осигурување („Службен весник на РМ“ бр. 25/2000, 34/2000, 96/2000, 50/2001, 11/2002, 31/2003, 84/2005, 37/2006, 18/2007 и 36/2007), Управниот одбор на Фондот за здравствено осигурување на Македонија, на седницата оджана на ден 16.05.2008 година, донесе

ОДЛУКА ЗА УТВРДУВАЊЕ НА РЕФЕРЕНТНИ ЦЕНИ ЗА ЗДРАВСТВЕНИ УСЛУГИ ОД ОБЛАСТА НА ГИНЕКОЛОШКО-АКУШЕРСКАТА ДЕЈНОСТ

Член 1

Со оваа одлука се утврдуваат референтни цени на здравствените услуги од областа на биомедицинско потпомогнато оплодување, кои како специјалистичко-консултативни здравствени услуги се на товар на Фондот за здравствено осигурување на Македонија.

Член 2

Фондот за здравствено осигурување на Македонија на здравствените установи им ги плаќа здравствените услуги од областа на биомедицинско потпомогнато оплодување по цена од 80.000,00 денари по завршена услуга.

Цената од став 1 се однесува на услугите дефинирани со Законот за биомедицинско потпомогнато оплодување, и тоа за:

Вонтелесно оплодување преку:

- спојување јајце клетки и сперматозоиди надвор од телото на жената и внесување во половите органи на жената и
- внесување ембриони во половите органи на жената.

Член 3

Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на РМ“, а ќе се објави по добивањето на согласност од министерот за здравство.

Бр. 02-6330/4
12 мај 2008 година
Скопје

Управен одбор
заменик на претседателот,
Снежана Костадиновска Милошевска, с.р.

1130.

Врз основа на член 9 став 2, член 17 став 1, член 24 став 1, член 25 став 6, член 27 став 2, член 28 став 5 и член 56 став 1 точка 3 од Законот за здравственото осигурување („Сл. весник на РМ“ бр. 25/2000, 34/2000, 96/2000, 50/2001, 11/2002, 31/2003, 84/2005, 37/2006, 18/2007 и 36/2007), Управниот одбор на Фондот за здравствено осигурување на Македонија на седницата оджана на 16.05.2008 година, донесе

П РА В И Л Н И К ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ И ДОПОЛНУВАЊЕ НА ПРАВИЛ- НИКОТ ЗА СОДРЖИНАТА И НАЧИНОТ НА ОСТВА- РУВАЊЕТО НА ПРАВАТА И ОБВРСКИТЕ ОД ЗА- ДОЛЖИТЕЛНОТО ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРУВАЊЕ

Член 1

Во Правилникот за содржината и начинот на остварувањето на правата и обврските од задолжителното здравствено осигурување („Сл. весник на РМ“ бр. 111/2000, 4/2001, 71/2001, 23/2002, 55/2004, 30/2006, 137/2006 и 26/2007) по членот 58 се додаваат два нови членови 58-а и 58-б со нов наслов, кои гласат:

Остварување на право на биомедицинско потпомогнато оплодување

Член 58-а

Осигурено лице може да оствари право на биомедицинско потпомогнато оплодување (БПО) најмногу до трет неуспешен обид за оплодување, но најмногу до првото успешно породување со живородено дете или деца, во рамките на трите обиди.

Осигурените лица во брачна или вонбрачна заедница кои претходно имаат пород, неможат да остварат право на БПО на товар на Фондот.

Правото на БПО се остварува врз основа на утврдени апсолутни и релативни медицински индикации кои се фактори од кои зависи примената на БПО постапки, согласно медицина базирана на докази.

Осигуреното лице остварува право на БПО во случај кога постојат апсолутни медицински индикации и тоа:

1. Перзистентна обструкција на тубите, било проксимална или дистална и после реконструктивна хирургија на тубите.
2. Тешко заболување на тубите кое не е можно да се реши со реконструктивна хирургија.
3. Две или повеќе претходни ектопични бремености.
4. Тешка или проширена ендометриоза која не реагира на хируршкиот третман.
5. Утврден машки фактор на неплодност, со број на подвижни сперматозоиди и по припрема помал од милион.
6. Тешко нарушување на машкиот фактор, со помалку од 4% сперматозоиди со нормална морфологија.
7. Двојки кои имаат лимитирано количество на сперма на располагање по криопрезервација заради рак.
8. Овулаторна дисфункција (полицистични овариуми) со неприфатлив ризик за оваријална хиперстимулација по спроведена гонадотропинска стимулација.
9. Овулаторна дисфункција (предвремена менопауза) која бара донација на јајце-клетка.
10. Траење на необјаснета неплодност подолга од 3 години по неуспех на други методи на лекување на индукција на овулација со или без IUI спроведена 4 пати.

11. Неplодност предизвикана од мешани фактори кај двата партнери.

12. Тешка доминантно наследна болест која може да се пренесе на породот.

Осигуреното лице може да оствари право на БПО и под услови на постоење на релативни медицински индикации ако:

- предходното лекување од инфертилитет траело помалку од две години во случаите на приближување на крајот на репродуктивниот период на осигуреното лице;

- предходното лекување од инфертилитет траело најмалку три до четири години во случаите на почетокот на репродуктивниот период на осигуреното лице;

- лекувањето е неуспешно или со други методи е безизгледно;

- постои веројатност од зачнување и породување;

Како релативни индикации за БПО процедури се сметаат:

1. Заболување на тубите кое има лоша прогноза по реконструктивна хирургија.

2. Една претходна ектопична бременост и заболување на тубите.

3. Неуспех да се зачне во текот на една година од реанастомоза на туба.

4. Неуспех да се зачне во тек на 18 месеци од операција на ендометриоза.

5. Утврдена умерена дисфункција кај машкиот партнер со неможност да се зачне после овариска стимулација и интраутерина инсеминација спроведена 4 пати.

6. Утврдена умерена дисфункција кај машкиот партнер која не одговара на соодветно лекување на машкиот партнер и интраутерина инсеминација.

7. Умерена ограниченост на количината на сперма по криопрезервација заради канцер.

8. Неприфатливо висок ризик од мултипни бремености како компликации после оваријална стимулација и IUI (пр.еднорог утерус).

При постоење на утврдени состојби кои предизвикуваат неплодност и кај кои лекувањето е неуспешно и со други методи е безизгледно, осигуреното лице не може да се лекува со БПО, согласно медицина базирана на докази во случаи на:

1. Слаб одговор на гонадотропини (освен со донорски ооцити).

2. Миоми на утерус.

3. Аденомиоза.

4. Интраутерини адхезии.

5. Вродени аномалии на матката.

6. Апсолутна азооспермија која не реагира на ниен третман (освен со донорски сперматозоиди).

7. Хабитуален абортус.

8. Инсуфициентен цервикс.

За остварување на ова право, за осигурените лица, како и за утврдените апсолутни и релативни медицински индикации и условите за остварување на БПО, Фондот води посебна евиденција, согласно Законот за заштита на личните податоци.

Член 58-б

Осигуреното лице правото на биомедицинско потпомогнато оплодување го остварува со медицински постапки утврдени со Законот за биомедицинско потпомогнато оплодување и упатствата врз основа на медицина базирана на докази.

Член 2

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“, а ќе се објави по добивање на согласност од министерот за здравство.

Бр. 02- 6330/3
16 мај 2008 година
Скопје

Управен одбор
заменик на претседателот,
Снежана Костадиновска Милошеска, с.р.

1131.

Врз основа на член 56 став 1 точка 3 и член 69 став 1 од Законот за здравственото осигурување („Сл. весник на РМ“ бр. 25/2000, 34/2000, 96/2000, 50/2001, 11/2002, 31/2003, 84/2005, 37/2006, 18/2007 и 36/2007), Управниот одбор на Фондот за здравствено осигурување на Македонија на седницата одржана на 16.05.2008 година, донесе

П РА В И Л Н И К ЗА КРИТЕРИУМИТЕ ЗА СКЛУЧУВАЊЕ ДОГОВОРИ И ЗА НАЧИНОТ НА ПЛАЌАЊЕ НА ЗДРАВСТВЕНИТЕ УСЛУГИ ЗА БИМЕДИЦИНСКО ПОТПОМОГНАТО ОПЛОДУВАЊЕ ВО ЗДРАВСТВЕНИТЕ УСТАНОВИ КОИ ВРШАТ СПЕЦИЈАЛИСТИЧКО-КОНСУЛТАТИВНА ЗДРАВСТВЕНА ЗАШТИТА

Општи одредби

Член 1

Со овој правилник се утврдуваат критериумите за склучување договори за остварување на правото за начинот на плаќање на здравствените услуги за биомедицинско потпомогнато оплодување (во натамошен текст БПО) кои се остваруваат во здравствените установи кои се овластени за спроведување на оваа постапка на осигурените лица во специјалистичко-консултативната здравствена заштита на товар на средствата за задолжително здравствено осигурување.

Член 2

Како здравствени услуги за биомедицинско потпомогнато оплодување во специјалистичко-консултативната здравствена заштита, во смисла на овој правилник, се сметаат завршени здравствени услуги во согласност со Законот за биомедицинско потпомогнато оплодување („Службен весник на РМ“ бр. 37/2008 година) и подзаконските акти донесени врз основа на овој Закон, Правилникот за начинот на остварувањето на правата и обврските од задолжителното здравствено осигурување и врз основа на упатствата од медицина базирана на докази.

Завршените здравствени услуги од став 1 од овој член се дефинирани со Договорот за пружање на здравствени услуги за биомедицинско потпомогнато оплодување.

Критериуми за склучување на договор

Член 3

За обезбедување на здравствени услуги на осигурените лица во специјалистичко-консултативната здравствена заштита Фондот за здравствено осигурување на Македонија склучува договори со здравствените установи.

Договорите од став 1 на овој член се склучуваат доколку здравствената установа ги исполнува следните критериуми:

1. да укажува здравствени услуги што се во рамките на дејноста за која е регистрирана, согласно со Законот за здравствената заштита и Законот за биомедицинско потпомогнато оплодување,

2. да постојат услови за вршење на соодветната дејност (простор, опрема и кадри),

3. да се вклопува со потребите на населението на подрачјето на здравствената установа,

4. да се платени придонесите за задолжително здравствено осигурување,

5. да негува добри деловни односи.

Договорите, се склучуваат врз основа на доставена понуда придружена со потребна документација со важност на договорот за тековната година.

Договорите Фондот ги склучува во зависност од планираните средства во Буџетот на Фондот за таа намена, потребите на населението за овој вид на здравствена заштита во Република Македонија, како и врз основа на финансиски и други анализи за видот и обемот на здравствените услуги како и успешноста низ резултатите на работењето.

Член 4

Остварувањето на планираниот вид и обем на здравствените услуги ќе се следи според извршување и со процентот на успешноста од спроведените БПО постапки, во однос на предходната година.

Буџетот на здравствената установа се следи на годишно ниво во зависност од остварениот вид и обем на здравствени услуги во однос на планираниот, како и од процентот на успешноста од спроведените БПО постапки во тековната година во однос на предходната, што директно ќе влијае на висината на средствата за буџетот на здравствената установа во наредната година.

Член 5

Здравствените услуги за биомедицинско потпомогнато оплодување се дефинирани како завршни услуги со групирање на сите процедури и постапки кои се потребни за целосно извршување на завршената услуга, согласно референтната цена утврдена од Управниот одбор на Фондот.

Во завршените здравствените услуги за биомедицинско потпомогнато оплодување се пресметани здравствените услуги, хормонската терапија, лековите и медицински потрошни материјали кои се користат за целосно спроведување на постапката за медицинското потпомогнато оплодување.

Основи за утврдување на надоместокот

Член 6

Надоместокот за вршење на здравствените услуги од член 2 на овој правилник за секоја тековна година се утврдува со договор помеѓу Фондот и здравствената установа како лимитиран износ на средства до кој може најмногу здравствената установа да пружа услуги на товар на Фондот, односно да фактурира.

Износот на средства од став 1 на овој член се утврдува врз основа на:

1. планираните средства за овој вид здравствена услуга од специјалистичко-консултативната здравствена заштита, утврдени во Буџетот на Фондот;

2. утврдената референтна цена на завршените услуги и

3. планираниот вид и обем на здравствени услуги на осигурените лица што ќе се вршат во здравствената установа во согласност со потребите на населението на подрачјето на здравствената установа.

Член 7

Надоместокот за извршените здравствени услуги на здравствената установа претставува пресметан износ на бројот и видот на извршените услуги на осигурените лица според утврдената цена за завршените услуги.

Начин на плаќање

Член 8

Надоместокот за извршените здравствени услуги на осигурените лица се плаќа на здравствената установа до крајот на месецот за предходниот месец.

Член 9

Износот на надоместот според член 8 на овој правилник се исплатува по доставена фактура за завршена здравствена услуга, во рамките на договорениот вид и обем на здравствени услуги.

Член 10

Здравствената установа до Фондот доставува фактури за завршени здравствени услуги по осигурено лице по утврдени цени со потребна медицинска и друга документација утврдена во Договорот со здравствената установа за остварување на правото, врз основа на Правилникот за начинот на остварување правата и обврските од задолжителното здравствено осигурување.

Преодни и завршни одредби

Член 11

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“, а ќе се објави по добивањето на согласност од министерот за здравство.

Бр. 02-6330/5
16 мај 2008 година
Скопје

Управен одбор
заменик на претседателот,
Снежана Костадиновска Милошеска, с.р.

1132.

Врз основа на член 56 став 1 точка 14 од Законот за здравствено осигурување („Службен весник на Република Македонија“ бр. 25/2000, 96/2000, 50/2001, 31/2003, 84/2005, 37/2006, 18/2007 и 36/2007), а во врска со член 24 став 2 од Законот за заштита на личните податоци („Службен весник на Република Македонија“ бр. 7/05), Управниот одбор на Фондот за здравствено осигурување на Македонија на седницата одржана на ден 16.05.2008 година, донесе

П РА В И Л Н И К ЗА ТЕХНИЧКИТЕ И ОРГАНИЗАЦИСКИТЕ МЕРКИ ЗА ОБЕЗБЕДУВАЊЕ ТАЈНОСТ И ЗАШТИТА НА ЛИЧНИТЕ ПОДАТОЦИ И ДРУГИТЕ ПОДАТОЦИ СО КОИ РАСПОЛАГА И ГИ ОБРАБОТУВА ФОНДОТ ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРУВАЊЕ НА МАКЕДОНИЈА

Член 1

Со овој правилник се уредуваат правилата и стандардите кои ги применува Фондот за здравствено осигурување на Македонија (во натамошниот текст: Фондот), со цел да обезбеди тајност и заштита на личните и другите податоци со кои располага и ги обработува Фондот.

Тајноста и заштитата на податоците од став 1 на овој член, Фондот ја обезбедува со преземање на соодветни технички и организациски мерки.

Член 2

Одделни изрази употребени во овој правилник го имаат следново значење:

"Администратор на систем" е лице кое е овластено да се грижи за системот на управување со збирките на лични податоци и другите податоци на осигурените лица со кои располага и ги обработува Фондот.

"Извршител" е лице вработено или работно ангажирано во Фондот, кое извршува работи поврзани со обработка на лични и други податоци на осигурените лица со кои располага и ги обработува Фондот.

Значењето на изразите употребени во овој правилник е соодветно на значењето кое го имаат во Законот за заштита на личните податоци, по однос на личен податок, обработка на личните податоци, контролор, посебни категории на личните податоци, збирка на лични податоци и субјект на лични податоци.

Член 3

Фондот при автоматизираната обработка на личните и другите податоци обезбедува технички мерки за заштита на податоците преку:

1. единствено корисничко име и лозинка (составена од комбинација на минимум 6 карактери - азбучни и нумерички);

2. автоматизирана промена на лозинката по изминат утврден временски период што не може да биде подолг од 6 месеци;

3. корисничкото име и лозинката да дозволуваат пристап на вработениот само до деловите од системот потребни за извршување на неговата работа;

4. автоматизирано одјавување од системот по изминување на определен период на неактивност (не подолг од 15 минути) и за повторно активирање на системот потребно е одново впишување на корисничкото име и лозинката;

5. автоматизирано отфрлување од системот после три неуспешни обиди за најавување (внесување на погрешно корисничко име или лозинка) и автоматизирано известување на вработениот дека треба да се побара инструкција од администраторот на системот;

6. ефективна и сигурна анти-вирусна заштита на системот, која постојано ќе се ажурира заради превентива од непознати и непланирани закани од нови вируси и

7. приклучување на серверите на енергетска мрежа преку уред за непрекинато напојување.

8. Во случајот од точка 5 на став 1 на овој член, администраторот на системот треба да го верифицира продолжувањето на пристапот до системот.

Член 4

Секторот за човечки ресурси, го известува администраторот на системот за секое ново вработување или ангажирање на лице по друг основ, кое ќе има право на пристап до информатичкиот систем, за да му се додели корисничко име и лозинка на истото, како и за престанокот на вработувањето или ангажирањето, за да бидат корисничкото име и лозинката избришани односно заклучени за натамошен пристап.

Известувањето од став 1 на овој член се врши и во случај кога ќе настане промена која има влијание врз нивото или обемот на дозволеениот пристап до податоците.

Член 5

Фондот обезбедува организациски мерки за заштита на обработката на личните и другите податоци, во поглед на информирањето на извршителите, физичката заштита на работните простории и опремата и заштита на информатичкиот систем како целина, вклучувајќи го и преносот на податоците.

Член 6

Фондот обезбедува организациски мерки за заштита на обработката на личните и другите податоци со:

1. целосна доверливост и сигурност на лозинките и на останатите форми на идентификација за пристап до личните и другите податоци;

2. организациски правила за пристап до деловите од системот потребни за извршување на работната задача;

3. забрана на било какво изнесување на било кој медиум кој е носител на лични и други податоци (компакт диск, дискета, пренослив компјутер и други медиуми за пренос на податоци), надвор од работните простории, без претходна дозвола и контрола од Директорот на Фондот или од него овластено лице, како не би дошло до нивно губење или незаконско користење;

4. мерки за физичка сигурност на работните простории и опремата каде што се чуваат и обработуваат личните и другите податоци;

5. почитување на техничките упатства при инсталирање и користење на опремата на која се обработуваат лични и други податоци.

Член 7

Секој вработен, пред засновањето на работниот однос со Фондот, се запознава со обврската за заштита на личните и другите податоци.

За лицата кои се ангажираат за извршување на работа во Фондот во договорот за нивното ангажирање се наведуваат обврските и одговорностите за заштита на личните и другите податоци.

Член 8

Фондот обезбедува соодветна заштита - мрежна бариера (фајервол) помеѓу системот и Интернет или било која друга форма на надворешна мрежа, како заштитна мерка против недоволени или злонамерни обиди за влез или пробивање на системот.

Член 9

Секое право на надворешен пристап од извршител или корисник од надвор во компјутерскиот систем или локалната мрежа на Фондот на ќе биде посебно контролирано и евидентирано.

Член 10

Фондот врши редовно снимање на сигурносна копија и архивирање на податоците во системот, за да не дојде до нивно губење или уништување.

Член 11

Фондот при обработката на посебните категории на лични податоци во секоја фаза од обработката (собирање, пренос, внес на податоци, складирање, уништување итн.) обележува дека се работи за обработка на наведените категории на податоци.

Член 12

Фондот презема дополнителни технички и организациски мерки при обработката на личните податоци кои вклучуваат:

1. обработка на посебни категории на лични податоци;

2. обработка на националната припадност;

3. обработка на Единствениот матичен број на граѓанинот (ЕМБГ).

Член 13

Преку дополнителните технички и организациски мерки при обработката на личните податоци од член 12 на овој правилник се обезбедува:

1. можност за препознавање на секој поединечен овластен пристап до информатичкиот систем;
2. работа со податоците во редовното работно време на Фондот и
3. криптирање на податоците при трансферот преку телекомуникациски врски (интернет врски, безжични врски или друг вид на врски) со соодветни софтверски и технички мерки.

Член 14

Фондот при обработка на податоците од член 12 на овој правилник обезбедува можност за:

1. утврдување на работната станица и корисничкото име за сите извршители кога пристапуваат до базите на податоци, заедно со времето и датумот на пристап и запис на овие податоци;
2. идентификување на компјутерскиот систем од кој се врши надворешен обид за пристап во оперативните функции или податоци без потребното ниво на авторизација и извештај за секој чекор од неавторизирани пристапи и
3. изготвување на тековни извештаи по потреба за сите регистрирани промени (дополнувања, измени и бришења) направени во базите на лични податоци, заедно со корисничкото име, идентификацијата на работната станица и времето и датумот на промената.

Член 15

Овој правилник влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во "Службен весник на Република Македонија".

Бр. 02-6330-7 Управен одбор
16 мај 2008 година заменик на претседателот,
Скопје **Снежана Костадиновска Милошеска**, с.р.

КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТА НА КОНКУРЕНЦИЈАТА

1133.

Врз основа на член 3 став (9), член 5 став (1) точка (б), член 9 став (1), член 12 став (1), член 12 став (3) од Законот за државната помош („Службен весник на Република Македонија“, бр. 24/03, 70/06 и 55/07), и член 19, член 20, член 23, член 24, член 25, член 26, член 27, член 28 и член 29 од Уредбата за условите и постапката за доделување на хоризонтална помош („Службен весник на Република Македонија“, бр. 157/07), Комисијата за заштита на конкуренцијата на седницата одржана на ден 15.05.2008 година, ја донесе следната

О Д Л У К А

Планираната државна помош во форма на субвенции (грантови) во облик на средства од Буџетот на Агенцијата за вработување на Република Македонија од стапката за придонес за вработување од страна на Министерството за труд и социјална политика во 2008 година, со која деловните субјекти ќе вработат 3000 невработени лица, а во вкупен износ од 54.000.000,00 денари се одобрува.

Комисијата го задолжува Министерството за труд и социјална политика, во рок од шест месеци по објавувањето на оваа одлука, да изврши дополнување на Правилникот за обука, преквалификација или доквалификација на невработените или други лица („Службен весник на Република Македонија“ бр. 30/01), со што овој правилник ќе биде усогласен со Законот за државната помош.

Бр. 10-114/3
16 мај 2008 година
Скопје

Претседател,
Чедомир Краљевски, с.р.

1134.

Врз основа на член 3 став (9), член 5 став (1) точка (б), член 9 став (1), член 12 став (1), член 12 став (3) од Законот за државната помош („Службен весник на Република Македонија“ бр. 24/03, 70/06 и 55/07), и член 21 и член 22 од Уредбата за условите и постапката за доделување на хоризонтална помош („Службен весник на Република Македонија“ бр. 157/07), Комисијата за заштита на конкуренцијата на седницата одржана на ден 15.05.2008 година, ја донесе следната

О Д Л У К А

Планираната државна помош во форма на субвенции (грантови) – во облик на средства од посебниот фонд за обезбедување услови за вработување и работење на инвалидни лица, како неповратни средства во висина од 20 просечни плати на Републиката за претходниот месец и од Буџетот на Република Македонија за 2008 година, од страна на Министерството за труд и социјална политика во 2008 година, со која деловните субјекти ќе вработат 200 инвалидни лица во вкупен износ од 72.800.000,00 денари се одобрува.

Комисијата го задолжува Министерството за труд и социјална политика, во рок од шест месеци по објавувањето на оваа одлука, да изврши дополнување на Правилникот за доделување на средства од Посебниот фонд за обезбедување услови за вработување и работење на инвалидни лица („Службен весник на Република Македонија“ бр. 34/2004), со што овој правилник ќе биде усогласен со Законот за државната помош.

Бр. 10-114/4
16 мај 2008 година
Скопје

Претседател,
Чедомир Краљевски, с.р.

1135.

Врз основа на член 9 став 1 и член 12 став 1 од Законот за државната помош („Службен весник на Република Македонија“ бр. 24/03, 70/06 и 55/07) и член 6 од Уредбата за начинот и постапката за поднесување на извештај до Комисијата и за оценување на државната помош („Службен весник на Република Македонија“ бр. 81/03), Комисијата за заштита на конкуренцијата на седницата одржана на ден 15.05.2008 година, ја донесе следната

О Д Л У К А

Доделената државна помош во форма на субвенции (грантови) – во облик на средства од посебниот фонд за обезбедување услови за вработување и работење на инвалидни лица, како неповратни средства во висина од 20 просечни плати на Републиката за претходниот месец и од Буџетот на Република Македонија за 2007 година, од страна на Министерството за труд и социјална политика во 2007 година на 153 деловни субјекти во вкупен износ од 85.021.612,00 денари се одобрува.

Бр. 10-114/5
16 мај 2008 година
Скопје

Претседател,
Чедомир Краљевски, с.р.

1136.

Врз основа на член 9 став 1 и член 12 став 1 од Законот за државната помош („Службен весник на Република Македонија“ бр. 24/03, 70/06 и 55/07) и член 6 од Уредбата за начинот и постапката за поднесување на извештај до Комисијата и за оценување на државната помош („Службен весник на Република Македонија“ бр. 81/03), Комисијата за заштита на конкуренцијата на седницата одржана на ден 15.05.2008 година, ја донесе следната

ОДЛУКА

Доделената државна помош во форма на субвенции (грантови) во облик на средства од Буџетот на Агенцијата за вработување на Република Македонија од стапката за придонес за вработување од страна на Министерството за труд и социјална политика во 2007 година на 156 деловни субјекти во вкупен износ од 52.097.796,00 денари се одобрува.

Бр. 10-114/6
16 мај 2008 година
Скопје

Претседател,
Чедомир Краљевски, с.р.

1137.

Врз основа на член 20 став (1) точка 1) и член 26 од Законот за заштита на конкуренцијата („Службен весник на Република Македонија“ бр. 04/05, 70/06 и 22/07) и член 205 од Законот за општата управна постапка („Службен весник на Република Македонија“ бр. 38/05), а постапувајќи по известувањето за концентрација поднесено од Благој Механџиски преку полномошник Адвокат Ерол Хасан, Комисијата за заштита на конкуренцијата на седницата одржана на ден 10.04.2008 година, го донесе следното

РЕШЕНИЕ

1. Се утврдува дека концентрацијата помеѓу Благој Механџиски и ПЗО Градска Аптека СКОПЈЕ Скопје не потпаѓа под одредбите од Законот за заштита на конкуренцијата.

2. Се задолжува подносителот на известувањето за концентрација да плати административна такса за известување за концентрација во износ од 6.000,00 ден. и за решението во износ од 5.000,00 ден., по тарифен број 28-а од Законот за административни такси („Службен весник на Република Македонија“ бр. 17/93, 20/96, 7/98, 13/01, 24/03, 19/04, 61/04 и 95/05) на сметка на Буџетот на Република Македонија бр. 100000000063095, уплатна сметка 84017903161, приходна шифра и програма 72231300 и при подигнување на решението да достави доказ за извршена уплата на административните такси.

Бр. 07-33/9
10 април 2008 година
Скопје

Претседател,
Чедомир Краљевски, с.р.

1138.

Врз основа на член 20 став 1 точка 2 и член 26 од Законот за заштита на конкуренцијата („Службен весник на Република Македонија“ бр. 04/05, 70/06 и 22/07) и член 205 од Законот за општата управна постапка („Службен весник на Република Македонија“ бр. 38/05), постапувајќи по известувањето за концентрација поднесено од ХВБ Капитал Партнерс АГ, Минхен Сојузна Република Германија, преку Адвокатско друштво Поленак од Скопје, Комисијата за заштита на конкуренцијата на седница одржана на ден 15.05.2008 година, го донесе следното

РЕШЕНИЕ

1. Се утврдува дека концентрацијата помеѓу претпријатијата ХВБ Капитал Партнерс АГ, со седиште на ул. Тухерпарк 1, 80538 Минхен, Сојузна Република Германија и КомТрејд Група Б.В., со седиште на ул. Вестб-лак 89, 3012 КГ Ротердам, Холандија, по основ на стекнување на 20% од основниот капитал на КомТрејд Група Б.В. од страна на ХВБ Капитал Партнерс АГ, со што ХВБ Капитал Партнерс А.Г. ќе може да донесува одредени стратешки одлуки во работењето на КомТрејд Група Б.В., иако потпаѓа под одредбите од Законот за заштита на конкуренцијата, нема да има за последица значително спречување, ограничување или нарушување на ефективната конкуренција на пазарот или на негов суштински дел, особено како резултат на создавање или зајакнување на доминантна позиција на учесниците и е во согласност со одредбите на Законот.

2. Се задолжува подносителот на известувањето за концентрација да плати административна такса за известување за концентрација во износ од 6.000,00 ден. и за решението во износ од 30.000,00 ден., по тарифен број 28-а од Законот за административни такси („Службен весник на Република Македонија“ бр. 17/93, 20/96, 7/98, 13/01, 24/03, 19/04, 61/04 и 95/05) на сметка на Буџетот на Република Македонија бр. 100000000063095, уплатна сметка 84017903161, приходна шифра и програма 72231300 и при подигнување на решението да достави доказ за извршена уплата на административните такси.

Бр. 07-152/6
15 мај 2008 година
Скопје

Претседател,
Чедомир Краљевски, с.р.

1139.

Врз основа на член 20 став 1 точка 2 и член 26 од Законот за заштита на конкуренцијата („Службен весник на Република Македонија“ бр. 04/05, 70/06 и 22/07) и член 205 од Законот за општата управна постапка („Службен весник на Република Македонија“ бр. 38/05), постапувајќи по известувањето за концентрација поднесено од Ингра д.д. Загреб Република Хрватска, преку полномошник Павлина Манасиева, Комисијата за заштита на конкуренцијата на седница одржана на ден 15.05.2008 година, го донесе следното

РЕШЕНИЕ

1. Се утврдува дека концентрацијата помеѓу претпријатијата Ингра д.д. Загреб, со седиште на ул. Александер вон Хумболдт 4/б Загреб, Република Хрватска и АДГ Маврово, со седиште на Плоштад Македонија 2, 1000 Скопје, Република Македонија, по основ на стекнување на 79% (166.715 обични акции) од вкупниот број на издадени обични акции на АДГ Маврово Скопје од страна на Ингра д.д. Загреб, иако потпаѓа под одредбите од Законот за заштита на конкуренцијата, нема да има за последица значително спречување, ограничување или нарушување на ефективната конкуренција на пазарот или на негов суштински дел, особено како резултат на создавање или зајакнување на доминантна позиција на учесниците и е во согласност со одредбите на Законот.

2. Се задолжува подносителот на известувањето за концентрација да плати административна такса за известување за концентрација во износ од 6.000,00 ден. и за решението во износ од 30.000,00 ден., по тарифен број 28-а од Законот за административни такси („Службен весник на Република Македонија“ бр. 17/93, 20/96, 7/98, 13/01, 24/03, 19/04, 61/04 и 95/05) на сметка на Буџетот

на Република Македонија бр. 100000000063095, уплатна сметка 84017903161, приходна шифра и програма 72231300 и при подигнување на решението да достави доказ за извршена уплата на административните такси.

Бр. 07-153/10
15 мај 2008 година
Скопје

Претседател,
Чедомир Краљевски, с.р.

1140.

Врз основа на член 20 став 1 точка 2 и член 26 од Законот за заштита на конкуренцијата („Службен весник на Република Македонија“ бр. 04/05, 70/06 и 22/07) и член 205 од Законот за општата управна постапка („Службен весник на Република Македонија“ бр. 38/05), постапувајќи по известувањето за концентрација поднесено од претпријатието Moonlight Capital SA преку адвокатска канцеларија Антевски од Скопје Комисијата за заштита на конкуренцијата на седница одржана на ден 10.04.2008 година, го донесе следното

РЕШЕНИЕ

1. Се утврдува дека концентрацијата помеѓу претпријатијата Moonlight Capital SA со седиште на 29та Авенија де ла Порте Неуве Луксембург, Луксембург и Мигрос Турк Тикарет А.С. со седиште на Тургут Озал Булвари бр.6 Атасехир, Истамбул, Турција, по основ на купопродажба на акции, иако потпаѓа под одредбите од Законот за заштита на конкуренцијата, нема да има за последица значително спречување, ограничување или нарушување на ефективната конкуренција на пазарот или на негов суштински дел, особено како резултат на создавање или зајакнување на доминантната позиција на учесниците и е во согласност со одредбите на Законот.

2. Се задолжува подносителот на известувањето за концентрација да плати административна такса за известување за концентрација во износ од 6 000,00 ден. и за решението во износ од 30 000,00 ден., по тарифен број 28-а од Законот за административни такси („Службен весник на Република Македонија“ бр. 17/93, 20/96, 7/98, 13/01, 24/03, 19/04, 61/04 и 95/05) на сметка на Буџетот на Република Македонија бр. 100000000063095, уплатна сметка 840...03161, приходна шифра и програма 72231300 и при подигнување на решението да достави доказ за извршена уплата на административните такси.

Бр. 07-169/5
10 април 2008 година
Скопје

Претседател,
Чедомир Краљевски, с.р.

1141.

Врз основа на член 20 став 1 точка 2 и член 26 од Законот за заштита на конкуренцијата („Службен весник на Република Македонија“ бр. 04/05, 70/06 и 22/07) и член 205 од Законот за општата управна постапка („Службен весник на Република Македонија“ бр. 38/05), постапувајќи по известувањето за концентрација поднесено од Финансиа Груп АД, Софија Република Бугарија, преку полномошник Јасмина Поповска и полномошник Марија Василева Димитрова, Комисијата за заштита на конкуренцијата на седница одржана на ден 15.05.2008 година, го донесе следното

РЕШЕНИЕ

1. Се утврдува дека концентрацијата помеѓу претпријатијата Финансиа Груп АД, со седиште на ул. Шеиново бр.7, реон Средец, општина Столачина, Софија, Република Бугарија и брокерската кука Еуро Брокер

АД Скопје, со седиште на ул. Велько Влаховиќ бр.1/2-2 Скопје-Центар, Република Македонија, по основ на стекнување на 51% од капиталот на Еуро Брокер АД Скопје, од страна на Финансиа Груп АД Софија, иако потпаѓа под одредбите од Законот за заштита на конкуренцијата, нема да има за последица значително спречување, ограничување или нарушување на ефективната конкуренција на пазарот или на негов суштински дел, особено како резултат на создавање или зајакнување на доминантната позиција на учесниците, и е во согласност со одредбите на Законот.

2. Се задолжува подносителот на известувањето за концентрација да плати административна такса за известување за концентрација во износ од 6.000,00 ден. и за решението во износ од 30.000,00 ден., по тарифен број 28-а од Законот за административни такси („Службен весник на Република Македонија“ бр. 17/93, 20/96, 7/98, 13/01, 24/03, 19/04, 61/04 и 95/05) на сметка на Буџетот на Република Македонија бр. 100000000063095, уплатна сметка 84017903161, приходна шифра и програма 72231300 и при подигнување на решението да достави доказ за извршена уплата на административните такси.

Бр. 07-198/4
15 мај 2008 година
Скопје

Претседател,
Чедомир Краљевски, с.р.

1142.

Врз основа на член 20 став 1 точка 2 и член 26 од Законот за заштита на конкуренцијата („Службен весник на Република Македонија“ бр. 04/05, 70/06 и 22/07) и член 205 од Законот за општата управна постапка („Службен весник на Република Македонија“ бр. 38/05), постапувајќи по известувањето за концентрација поднесено од претпријатието Фолксваген АГ, преку полномошник Адвокатско друштво Поленак, Комисијата за заштита на конкуренцијата на седница одржана на ден 15.05.2008 година, го донесе следното

РЕШЕНИЕ

1. Се утврдува дека концентрацијата помеѓу претпријатијата Фолксваген АГ, со седиште на 38440 Волфсбург, Германија и Сканиа АБ, со седиште на SE-151 87 Содертелје, Шведска, по основ на купопродажба на акции, иако потпаѓа под одредбите од Законот за заштита на конкуренцијата, нема да има за последица значително спречување, ограничување или нарушување на ефективната конкуренција на пазарот или на негов суштински дел, особено како резултат на создавање или зајакнување на доминантната позиција на учесниците и е во согласност со одредбите на Законот.

2. Се задолжува подносителот на известувањето за концентрација да плати административна такса за известување за концентрација во износ од 6 000,00 ден. и за решението во износ од 30 000,00 ден., по тарифен број 28-а од Законот за административни такси („Службен весник на Република Македонија“ бр.17/93, 20/96, 7/98, 13/01, 24/03, 19/04, 61/04 и 95/05) на сметка на Буџетот на Република Македонија бр. 100000000063095, уплатна сметка 84017903161, приходна шифра и програма 72231300 и при подигнување на решението да достави доказ за извршена уплата на административните такси.

Бр. 07-221/3
15 мај 2008 година
Скопје

Претседател,
Чедомир Краљевски, с.р.

Во издание на ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РМ излезе од печат изданието

НОВО!

НОВО!



НОВО!

**- Интегрален текст -
Предговор, кратки
објаснувања и
Регистар на поими**

650,00

Акад. ВЛАДО КАМБОВСКИ

П О Р А Ч К А Б Р. 64

Со ова неотповикливо го порачувам изданието Кривичен законик во _____ примероци.

Доказот за извршена уплата на жиро с-ка 300000000188798 и порачката ги испраќаме по пошта на адреса бул. „Партизански одреди“ бр. 29, п. фах 51, 1000, Скопје, или на телефакс број + 389-2-311-22-67.

Порачател: _____ Место: _____
ул. _____ бр. _____, тел./факс _____

Во _____, _____ 2008 година.

(М.П.)

Потпис на порачателот



www.sivesnik.com.mk
contact@slvesnik.com.mk

Издавач: ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА, ц.о.-Скопје
бул. „Партизански одреди“ бр. 29. Поштенски фах 51.
Директор и одговорен уредник - Тони Трајанов.
Телефони: +389-2-3298-860, 3290-471, 3290-449.
Телефакс: +389-2-3112-267.

Претплатата за 2008 година изнесува 9.200,00 денари.
„Службен весник на Република Македонија“ излегува по потреба.
Рок за рекламации 15 дена.
Жиро-сметка: 300000000188798.
Депонент на Комерцијална банка, АД - Скопје.
Печат: ГРАФИЧКИ ЦЕНТАР ДООЕЛ, Скопје.

ISSN 0354-1622



2008064